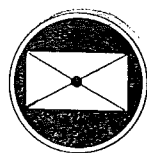

norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT

TIDSSKRIFT
FOR FRIMERKESAMLERE
Utgitt av NORSK FILATELISTFORBUND

REDAKTØR: JARLE O. STENS DAL
Redaksjonens adr.: Postboks 46, Høvik

NR. 3-4

MARS-APRIL 1951

10. ÅRG.

The Roll of Distinguished Philatelists.

Abr. Odfjell.

«The Philatelic Congress of Great Britain» har besluttet å oppføre Abr. Odfjell på «The Roll of Distinguished Philatelists».

Da jeg fikk meddelelsen herom var min første tanke: men — står han der ikke allerede — for lenge siden? Han gjorde det ikke. Men **nå** står han der. Fortjent.

Helt siden Abr. Odfjell i guttedagene var med sin far på Ostindia-farten har han systet med frimerkene og følt seg tiltrukket av de små mysterier som særlig de klassiske merker kan by på. Noen har han løst alene, noen i samarbeid med andre samlervenner. For Abr. Odfjell er ikke av dem som «sitter» på sine filatelistiske oppdagelser. Sine rikholdige samlinger og sin utstrakte viten har han gang på gang stillet til rådighet når gåter skulle løses. Han er heller ikke av dem som brauter med sin viten, og hvis noen er blitt streifet av den tanken at: Hvorledes kan nå han vite, etc. — så er de blitt stumme av forbauselse når de har sett ham under utførelsen av sin dommergjerning ved de internasjonale utstillinger.

Abr. Odfjell er en stor filatelist, og han er et stort og godt menneske med et romslig livssyn. Ved at hans navn oppføres på «The Roll of Distinguished Philatelists» er både han selv og norsk filateli hedret, men det er en heder som også faller tilbake på den liste hvor hans navn nå står blant filateliens mange «store».

Jarle O. Stensdal.

En hilsen i anledning av de danske frimerkers 100 års-jubileum.

En rekke land har i de siste 10 år feiret 100-årsjubileer for innførelsen av sine første frimerker. Nå er turen kommet til Danmark, der som det første av de nordiske land fikk sine berømte FIRE og TO R.B.S. i april 1851. Først i 1855 kom Norge og Sverige etter, og i 1856 Finnland.

Våre danske filatelistvenner er allerede begynt feiringen av 100-årsjubileet, idet der når dette skrives allerede er avholdt en frimerkeutstilling i København i tiden 24. mars til 3. april, og i tiden fra 9. til 20. mai holdes CENTIDAN-utstillingen, også i København.

I samme forbindelse kan en vel også nevne at Fédération Internationale de Philatélie som en honnør til Danmark i forbindelse med 100-årsjubileet har henlagt sin kongress til København. Det var å håpe at avholdelsen av denne kongress vil gjøre sitt til at samarbeidet ikke bare blant Nordens filatelister, men blant alle filatelister for øvrig vil bli enda mer intimt.

Vi ønsker våre danske samlervenner til lykke med jubileet, og uttaler håpet om at de respektive utstillinger må bli til gagn og glede og gi nye impulser — ikke bare til de danske filatelister, men til filatelister over hele verden.

Bergen, april 1951.

NORSK FILATELISTFORBUND

F. Walter-Johannesen.

President.

Farverne i Fire R. B. S. Thiele III tryk.

Af J. Schmidt-Andersen.

Redaktøren af Norsk Filatelistisk Tidsskrift har bedt mig om et bidrag i anledning af hundredeåret for udgivelsen af det første danske frimærke. Jeg har netop nu lagt sidste hånd på festskriftet «The Postage Stamps of Denmark, 1851–1951», som jeg har udarbejdet for Generaldirektoratet for Post- og Telegrafvæsenet, og som udkommer den 1. april, på jubilæumsdagen. I dette værk har jeg nedlagt al min viden og formåen, og hvad kan jeg nu fortælle Dem — uden at gentage mig selv?

Nuvel, — blader De i festskriftet, vil De finde en planche med 10 farve-specimens. Det er fødselsdagsbarnet — Fire R.B.S., der her vises i nogle af de farver, hvori det udsendtes i dets sidste fremstillingsår, 1854. Jeg kan fortælle lidt i tilslutning til og om denne farvetavle.

I al den tid jeg har studeret frimærker, har farverne måske betydet allermost for mig. Som arkitekt er jeg vant til arbejde med farver, og jeg holder af dem og sammenspillet mellem dem. I frimærkerne har jeg fundet de klare, rene farver, jeg holder mest af, men også de fine lyse valører. Da jeg for alvor tog fat på at trykbestemme de danske tofarvede frimærker, lærte jeg at studere de svageste nuancer (rammefarverne), og jeg opdagede, at jeg på en måde kunne opløse en farve i dens bestanddele ved at iagttage den under lup. Dette er nødvendigt ved trykbestemmelsen af de «vanskelige» værdier af de tofarvede, og allervigtigst ved de «grovtakkede», hvor farverne kun nuancerer meget lidt fra oplag til oplag.

En sådan farveanalyse bliver en personlig tilegnelse, den er vanskelig at forklare andre, og beskrive den, så alle opfatter den rigtig, er ugørligt.

Som bekendt blev Fire R.B.S. i de tre første oplag trykt i mørk-brune farve-

nuancer. De tre tryk, Ferslew, Thiele I og II er, dels på mærkefarven, dels på farven på undertrykket, forholdsvis lette at adskille. Da Thiele i 1854 skulle trykke et nyt oplag af Fire R.B.S., ønskede postvæsenet det udført i en lysere farve. Dette Thiele III tryk blev udført med to nye trykplader (III og IV), og i tidsrummet fra 18. marts til 16. maj leveredes 39.729 ark mærker i en mængde forskellige farvenuancer, lige fra de lyseste gulbrune til de mørkeste oliven- og kastaniebrune.

J. Schmidt-Andersen.

Dette oplags mange farver kan man opdele i et antal farvegrupper, indenfor hvilke der er overordentlig mange forskellige nuancer. Nogle er sjældnere og mere efterspurgte end andre, og værdiansættelsen er yderst forskellig. Da tilmed mange af farverne er meget smukke, er det intet under, at de samles med stor interesse. — Men hvordan ser disse forskellige farver ud — eller hvordan skal de se ud? Ved alle samlere i Danmark det, og hvorledes bedømmes farverne kontra deres benævnelse ude omkring i verden? Jeg har både ude og hjemme set mængder af eksempler på, at mærker var opsat som værende de sjældne farver, f. eks. kastaniebrun, uden at de i farven og tonen lignede denne farvegruppe.

Dette forhold bevirkede, at jeg, da farveillustrationer i Jubilæums-festskriftet kom på tale, foreslog at prøve at lade «fødselsdagsbarnet» vise i farver, nærmere betegnet ved eksempler fra farvegrupperne i Thieles III. tryk. Jeg foreslog at løse opgaven på den måde, at hver farve blev trykt for sig i bogtryk som de originale mærker. Der blev udført en trykplade bestående af 7 x 7 klicheer, der blev fremstillet over en restaureret originalkliché. Som bekendt eksisterer moderstemplet til Fire R.B.S. ikke, og man må næsten gå ud fra, at det er blevet tilintetgjort efter trykningens afslutning, svarende til, at de fire trykplader er blevet makulerede. Til undertrykket blev anvendt en af de bevarede guilocherede stålplader.

De 10 farve-specimens, der er indklæbet på en særlig planche, er alle på bagsiden forsynet med ordene *Colour Specimen 1951* i bogtryk. Papiret er selvfølgelig helt anderledes end originalens og uden vandmærke.

Jeg var klar over, at jeg påtog mig et stort ansvar ved at skulle angive farverne og kontrollere disses blanding samt trykningen. Der blev selvfølgelig udført adskillige forsøg, men meget dygtigt arbejde af trykkeren, og efterhånden blev resultatet så godt, som det teknisk var muligt.

Jeg bad min ven, den fremragende filatelist, Mr. F. T. K. Carøe, F.R.P.S.L., Cambridge, give mig en saglig kritik, og det viste sig, at hans og min bedømmelse af de udførte prøver faldt nøje sammen. Det endelige resultat måtte selvfølgelig blive *eksempler* indenfor de forskellige farve-

grupper, — den kastaniebrune gruppe således vist ved en lys, en mellem og en meget mørk.

Her må læseren nøjes med et billede i sort af fødselsdagsbarnet. Dette billede viser nr. 53 i plade I. Det er eet af de 400 mærkebilleder, der alle er mindre eller mere forskellige.

Der er også flere retoucherede klicheer, — det afbildede mærke er trykt med en sådan.

København, den 25. marts 1951.

J. Schmidt-Andersen.

Fire R.B.S. 100 år.

I anledning af at det den 1. april var gået 100 år siden udgivelsen af det første danske frimerke, sendte Generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet ut et festskrift på denne dato.

Verket, som er utarbejdet af arkitekt J. Schmidt-Andersen, bærer titelen «*The Postage Stamps of Denmark 1851—1951*» og er avfattet på engelsk. Det er trykt på dansk kunsttryk-papir i standardformat 210 x 297 mm på ca. 300 sider med ca. 600 illustrationer + 1 tavle med 10 farge-specimens av FIRE R.B.S. — III Thiele trykk.

Verket kan bare kjøpes heftet og fås ved Postvæsenets salgskontor for frimærkesamlere, Bernstorffsgade 32, I — København V, hvortil bestillinger kan sendes.

Stjålet stempel.

I nr. 6/1951 av «Officielle Meddelelser fra Generaldirektoratet for Post- og Telegrafvæsenet» som utgis av det danske postverk, finnes følgende notis:

Af hensyn til eventuelle misbrug meddeles, at post- og telegrafmuseets dagstempel er bortfjernet af uvedkommende søndag den 4. februar d. å. Stemplet, der er af overstørrelse (35 mm i diameter), indeholder i den yderste del af stempelkransen angivelsen «Dansk post- og telegrafmuseum». I den nederste del er over datoangivelsen angivet «København» med en stjerne under, og under datoangivelsen findes bogstavet «V» med en lille cirkel på hver side.

G. Lundegaard Nielsen.

De danske frimærker 100 år.

Av G. Lundegaard Nielsen.

ved Indgangen til Brevpostafdelingen til Høire, hvor hidtil Aviser udleveres.

Begge Udsalg ere aabne fra Kl. 10 til 3 og fra Kl. 5 til 7, undtagen Søndagen, da de kun ere aabne fra Kl. 9 til 10 Formiddag.

Overpostmesterembedet i Kjøbenhavn, den 27de Marts 1851. *Jessen.*

I dag er udgivelsen af et nyt frimærke genstand for megen omtale i dagspressen, man kan derfor undres over, at en begivenhed som den, der fandt sted i Danmark den 1ste april 1851 — en revolutionerende postreform og udgivelsen af det første frimærke — blev forbigaaet i tavshed.

Man studerer forgæves aviserne i dagene før og efter den 1. april 1851 for at finde notitser, der kan kaste lys over den modtagelse de nye reformer fik hos det korresponderende publikum. Omtalen af såvel postreformen som frimærkerne indskrænker sig til officielle bekendtgørelser. Berlingske Tidende bringer således under «Særskilte Bekjendtgørelser» følgende:

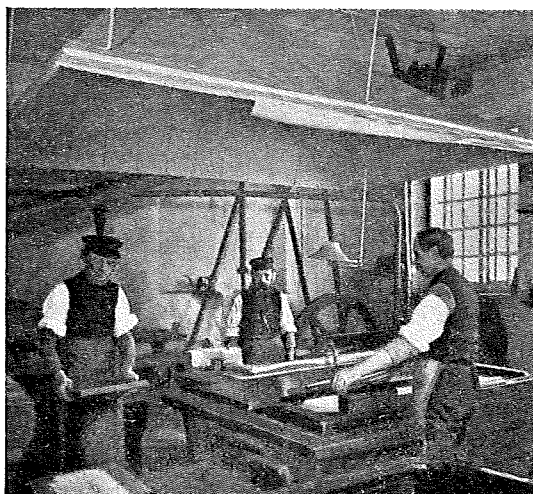
Fra imorgen den 28de dennes erholdes ved Overpostmesterembedet de, ifølge Loven af 11te Marts dette Aar angaaende Postforsendelser, af Postvæsenet udfærdigede Frimærker, som have Gyldighed for Breve og Sager, der indleveres til Afsendelse med Posterne den 1ste April næstkommende eller derefter.

1 Frimærke sælges for 4 Sk., 2 for 8 Sk., 4 for 1 Mk. og saa fremdeles hvert Frimærke for 4 Sk. De, som ønske saaledes at købe Frimærker enkeltviis under et antal af 100, ville derom henvende sig i Fodpostlocalet paa Postgaarden, hvortil Opgangen er i Mellemporten til Høire.

1 Ark indeholder 100 Frimærker og sælges for 4 Rbd. De, som ønske at købe Frimærker arkeviis, ville erholde hele Ark

Generalpostdirektør S. Danneskiold-Samsøe.

Drewsen og Sønners papirmølle.

resolution nedsat en komite af postembedsmænd, der skulle udarbejde nye postreformer med ensartet porto.

På postkontorene havde man hidtil betjent sig af et yderst indviklet beregnings-system ved ansættelse af porto — de såkaldte miletaksttabeller. Alene tabellen for beregningen af «enkelt» brevporto (vægt indtil $\frac{3}{4}$ lod = ca. 12 gr.) indenfor riget og hertugdømmerne omfattede ikke mindre end 7000 takstrubrikker. Et par eksempler kan anføres:

Faaborg — Børgense og Nyborg	5 Skilling
Faaborg — Middelfart	11 »
Lemvig — Holstebro	5 »
Lemvig — Thisted	19 »
Nakskov — Saxkjøbing	5 »
Nakskov — Rudkjøbing	16 »

Hvortill kommer Bærepenge for Udbringningen, der i Danmark er 2 Skilling og i Hertugdømmerne er $1\frac{3}{4}$ Skilling lig med $\frac{1}{2}$ Sch.

*

Man var klar over, at en ensartet billig porto ville blive et nationalt gode, og til afløsning af miletaksttabellerne foreslog man at inddеле landet i geografiske zoner samt fastsætte portoen for enkeltbrev til henholdsvis 3, 6, 12 og 16 sk., alt efter zonernes indbyrdes afstand.

Komiteens arbejde blev dog stadig forhalet. Den 23de marts 1848 udbrød det slesvigholstenske oprør. Seks dage senere rykkede de danske tropper ind i Sønderjylland, og postreformen måtte vente til bedre tider. Med Slesvig-Holstenernes nederlag ved Fredriksstad den 4de oktober

1850 var krigen afsluttet, og allerede den 18de oktober samme år blev der forelagt landstinget et nyt reformforslag, der nu lød på ensartede portosatser for hele landet. Forslaget blev vedtaget den 11te marts 1851, og reformen skulle træde i kraft allerede den 1ste april. Det blev samtidig vedtaget at anvende frimærker til frankering. Landsportoen for «enkelt brev» af 1 lods vægt (ca. $15\frac{1}{2}$ gr.) blev ansat til 4 skilling, når brevet var frankeret d. v. s. påklæbet frimærke, og 6 skilling når det blev afgivet ufrankeret til postbesørgelse, «bærepengene» bortfaldt i begge tilfælde.

I generalpostdirektionen må man have været klar over, at reformen ville blive vedtaget i sin endelige form. Man var da også i slutningen af 1849 begyndt at forberede udgivelsen af frimærkerne. Den egentlige skaber af det første danske frimærke var hofgravør M. W. Ferslew. Den 13. oktober 1849 indsendte han to forslag til «franco-stempler». Det ene mærke bar kongens billede, det andet rigsvåbnet. Generalpostdirektøren forkastede dog begge forslag, men på bagsiden af det ene udkast findes en lille blyantskitse, — to koncentriske ringe, yderst står skrevet: «Frimærke enkelt Brev 1 Lod», i midten er vist en krone og herunder står «4 Sk». Dette lille rids kan i al sin enkelthed siges at være modellen til Danmarks første frimærke. Hvem der har fremsat dette forslag og tegnet skitsen kan ikke fastslås med sikkerhed.

Fra dansk side blev der nu indledt forhandling med det engelske postministerium om fabrikation af frimærker. Man blev gjort bekendt med, at man i England havde sluttet kontrakt om frimærkeleverancer med det ansete firma Perkins Bacon & Co. i London. Den danske poststyrelse mente dog ikke, det ville være heldigt at overlade frimærketrykningen til et udenlandsk privatfirma. Derfor forespurgte man den danske Nationalbanks direktion, om denne institution ville påtage sig leverancerne af frimærker. Man fik imidlertid det svar fra bankens direktion, at trykningen af de omtalte «Franco-stempler» måtte anses at ligge helt og aldeles udenfor bankens octroimæssige virksomhed.

Efter Nationalbankens afslag så generalpostdirektionen sig nødsaget til at overdrage frimærketrykningen til et privat dansk firma. Det blev hoffgravør M. W.

Ferslew, der modtog det ærefulde og krævende hverv.

På grundlag af de seneste overvejelser tegnede Ferslew nu et nyt udkast til 4 R.B.S.-mærket. Dette udkast blev med få ændringer vedtaget.

Ved velvilje fra Nationalbanken fik Ferslew tilladelse til at udføre graveringen af det originale stempel på bankens apparater. Over dette originalstempel,

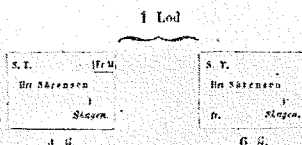
«moderstempel», prægedes derefter matricer i bly, og over disse matricer blev de endelige stempler fremstillet af galvanisk vej ved kobberudfældning.

Hofgravørens mærke «F» er anbragt til højre i kransen udfor «M» i frimærke.

Samtidig havde firmaet Drewsen & Sønner, Strandmøllens papirfabrik påbegyndt fabrikationen af det med vandmærke forsynede papir til trykningen af mærkerne.

Den 22. februar 1851 kunne Ferslew meddele, at trykpladerne var færdige i løbet af få dage, samt at han, så snart et parti papir kunne erholdes fra Drewsen & Sønner, kunne påbegynde trykningen. Den 26. februar meddelte Drewsen & Sønner, at der nu kun stod tilbage at lime og tørre papiret sidste gang, — men man håbede at kunne påbegynde leveringen i løbet af otte dage, selv om årstiden var ugunstig til sådan proces. Først den 8. marts blev der leveret 5430 ark papir, og trykningen kunde påbegyndes.

Med den forhåndenværende håndpresse var det muligt at tage 400 tryk om dagen (dobbelark á 200 mærker). Det første frimærketrykkeri var installeret i et par

1. Frimærker gjaldte fra 1ste April som Betaling af Portoen for visse Postforsendelser ved at påklæbes disse førend Indleveringen. De ere paa Bagsiden forsynede med Gummiilin, som klæber ved at fugtes lidt. Løse (ikke påklæbte) Frimærker modtages ikke som Betaling af Portoen.

2. Frimærker kunne anvendes til at frigjøre følgende Forsendelser, naar de afsendes fra et Sted til et andet i de danske Provindser eller i Slesvig og hverken ere paaskrevne Værdi eller indeholde Mynt, Bankoscedler, Obligationer eller andre paa Værdi for Hændevareren lydende Papirer eller Sager af Værdi 1 Rbd. eller derover pr. Lod:

A. Alle Brevpostforsendelser, hvorved forstaaes:

a. Breve; Portoen er betalt ved 1 påklæbet Frimærke for hvert Lod de veie. (F. Ex. naar Vægten er 1 Lod eller derunder, påklæbes 1 Frimærke, naar Brevet veier 1½ eller 2 Lod 2 Frimærker o. s. v.).

b. Smaapakker, indtil 1 Punds Vægt. i Couvert eller andet let Omslag af indtil 1 Ark Skrivpapir Størrelse, naar de forlanges afsendte med Brevposten: Taxten er som for Breve, 1 påklæbet Frimærke pr. Lod.

Forsendelser under Korsbaand eller Enkelthand, som ikke veie over 8 Lod og ikke indeholde andet Skrevet end Adressen, Afsenderens Navn, Afsendelsessted og Datum, frankeres ved at påklæbes,

naar de veie 4 Lod eller derunder, 1 Frimærke,

naar de veie over 4 indtil 8 Lod, 2 Frimærker.

Hertil henhøre dog ogsaa trykte Priisconariter med skrevne Priiser og Correcturark med skrevne Rettelser.

Løs Adresse medfølger frit. Adresserbreve (indtil 1 Lod) forsynes med 1 Frimærke.

B. Smaapakker til Afsendelse med Pakkeposten, som ikke veie over 8 Lod, ere betalte ved to påklæbte Frimærker. Adresserbreve medfølger frit.

Pakker af Documenter og andre heelt

eller tildeels skrevne Sager frankeres dog indtil 1 Lod ved 1, over 1 indtil 2 Lod ved 2, over 2 indtil 4 Lod ved 3, over 4 indtil 8 Lod ved 4 påklæbte Frimærker.

3. Frimærker faaes paa alle Kgl. Postcontoirer enkeltvis for 4 ½ Stykket. 1 Ark eller 100 Frimærker sælges for 4 Rbd. Naar de rigtigt ere påklæbte, gjælder ethvert af dem for 6 ½, som vilde være at betale contant af Afsenderen eller Modtageren, hvis Frimærke ikke var anvendt.

4. Naar Brevet eller Pakken er forseglet, sættes Frimærket op mod den øverste Kant (mod Høire) paa Udskriftsiden. Naar der med en Pakke følger Adresserbreve, aubringes Frimærket paa dette. Flere Frimærker sættes ved Siden af hinanden. Derpaa skrives Udskriften (Adressen) under Frimærket og ikke for tæt op deril. Men naar Frimærke anvendes, maa der ikke skrives „frit“, „betalt“ eller „franco“ paa Brevet eller Pakken. For Breve og Sager, som ere saaledes paaskrevne, maa Afsenderen steds paa Contoiret betale den fulde contante Porto, hvori dog godtgjøres 4 ½ for hvert Frimærke, som af Feiltagelse er påklæbet.

5. Breve, som ikke ere paaskrevne „frit“, „betalt“, „franco“, men enten ere ufrankerede eller frankerede med Frimærker, kunne nedlægges i Kgl. Brevkasser. Naar et saadant Brev er påklæbet for faa Frimærker eller Vægten, betaler Modtageren 6 ½ for hvert manglende Frimærke.

Breve med Paaskrift „Anbefales“ maa indleveres paa Postcontoiret.

6. Breve til Holsteen frankeres med 3 Frimærker pr. Lod. Det vil nærmere blive bekendtgjort naar og hvorledes Frimærker kunne anvendes paa Forsendelser fra Danmark til andre indenrigske Steder og Hamborg.

7. Fodpostbreve mellem Kjøbenhavn og Broerne m. v. frankeres ved 1 påklæbet 4 Skillings Frimærke.

8. For indenbys Fodpostbreve i Kjøbenhavn vilde Frimærker, lydende paa 2 ½, blive at erholde.

d. 27de Marts 1851.

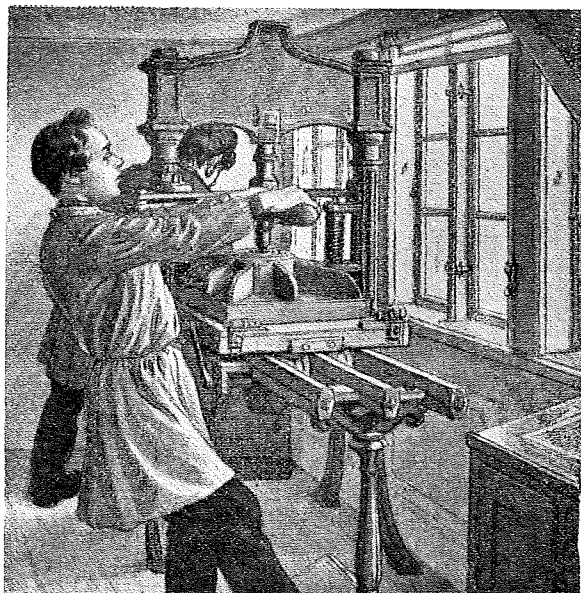
F. v. Jessen.

Cirkulære til brug for postvæsenets personale. Affattet af Københavns overpostmester F. v. Jessen. Kendes kun i eet expl.

kvistværelser på selve postgården i København. Hofgravør Ferslew forestod trykningen. Selv om man var sent på færde lykkedes det dog, at få frimærkerne færdige i rette tid — til den ny postreforms ikrafttræden den 1. april 1851.

I Berlingske Tidende for 31. marts 1851 bringer generalpostdirektør S. Danne-skiold-Samsøe en «Bekjendtgjørelse til de Corresponderende i Danmark». Denne bekendtgørelses første paragraf lyder:

Fra 1ste April d. A. er Portoen for Breve, der afsendes til et Sted i Kongeriget eller Hertugdømmet Slesvig, fast-

Frimerketrykkeri fra 1850-årene.

sat til 6 Rigsbankskillings for hvert Lod dansk Handelsvægt, som Brevet vejer.

Foruden den sædvanlige Maade at frankere et Brev med contant Betaling og med Paategning af Ordene «frit», «betalt» eller deslige, kunne Breve herefter frigøres uden Frankeringspaategning ved Paaklæbning af Frimærker. For hvert Lod, Brevet vejer, paaklæbes 1 Frimerke.

Frimærket hæftes ved at væde den Liim, hvormed det er bestrøget, paa Breve oven over Adressen i det høire Hjørne.

*

Man ser heraf, at et brev som ufrankeret blev afgivet til posbesørgelse kostede 6 skillings i porto, medens det kun kostede 4 skillings, når brevet var frankeret med frimerke.

Denne artikel bør dog ikke sluttes uden at nævne endnu en 100-års jubilar — nemlig den første danske postkasse.

Københavns overpostmester udsender den 1ste april 1851 følgende bekendtgørelse:

Private løse Breve, som enten ere ufrankererede eller frankererede med Frimærker, men som ikke ere paategnede «betalt» (franco) eller «anbefales», kunne nedlægges indtil Kl. 8½ Aften i den Brevkasse, som er anbragt ved Indgangen til Brevpostafdelingens Contoir til Høire. Anbe-

falede (recomanderede) eller med Franco-paategning forsynede Breve maae ligesom hidtil indleveres i Contoiret.

Jessen.

Under dato af 29. marts 1851 bringer chefen for Jernbanepostexpeditionens kontor følgende meddelelse i Berlingske Tidende:

Breve for hvilke den almindelige Indlevering paa Contoiret sluttes Kl. 9½ Efterm. kan nedlægges i Brevkassen udenfor Contoiret indtil 10 Minutter før Afgang af Morgen-Middagstogene, indtil 30 Minutter før Postens Afgang med Aftentoget, endvidere modtages derefter paa Contoiret ufrankererede og med Frimærker forsynede Breve fra Kl. 10 Efterm. indtil Kl. 10¼ mod erlæggelse af 4 Rbs. pr. Brev, ligesom der foruden ovennævnte Brevkasse, forefindes Kasser udenfor Vagten ved Vesterport, — Urtekræmmer Købels Boutik midt på Vesterbro Nr. 15. Endvidere forefindes lignende Breve Kasser paa Banegaardene i Valdbjerg og Glostrup.

F. Harthausen.

*

Hermed var frimærker og postkasser i brug i Danmark.

Nummerstempler på Norge nr. 1.

Jeg vil rette en fornyet henvendelse ang. nummerstempler på Norge nr. 1. — Under henvisning til inserat i nr. 10/1950 tør jeg be om Deres hjælp til å utarbeide en statistikk over hva der finnes av dette materiale. Jeg tør be Dem snarest sende meg oppgave over alle nummer De har på nr. 1.

Til i dag er det kommet 16 besvarelser som fordeler seg på 134 forskjellige nummer. — Oppgaven vil bli sendt til innsenderne, selvsaugt uten å oppgi hvem som har de respektive stempler.

*F. C. Svendsen jr.,
Sportsdepotet, Bergen.*

International frimærke= udstilling

København 1951.

Som et ledd i feiringen av de danske frimerkers 100-års jubileum har Sundby Frimærke Klub i samarbeid med de danske frimerkehandlere arrangert en internasjonal frimerkeutstilling i tiden 24. mars til 3. april. Utstillingen ble avholdt i K. F. U. M.'s festlokaler i Rosenborggaten. Utstillingskomiteen har latt framstille en erindringsblokk med avbildning av Danmarks 2 første frimerker: 4 R. B. S. brun og 2 R. B. S. blå. For første gang i Danmark ble helikopteret tatt i postbefordringens tjeneste. Helikopteret gikk på jubileumsdagen den 1. april med utstillingsposten til Kastrup flyplass. Utstillingen var en propagandautstilling og der ble ikke foretatt noen bedømmelse av samlingene.

På utstillingen kunne en se en rekke danske sjeldenheter, bl. a. en 10-blokk 10 øre Fredrik VIII, utagget, og en 4-blokk 5 øre av samme serie. Videre 2 R. B. S. med stukken kant (fra Ferraris samlinger), en brukt 6-blokk 3 skill. 1870, en 5 stripp Christian X 10 øre på brev etc.

Gjennom de danske handlere var utstillingen blitt tilført flere europeiske stor-samlinger som for første gang ble forevist dansk publikum. Fra Norge deltok bare kunsthändler Arnstein Berntsen, med deler av sin spesialsamling av Norge ubrukt. Han var dessuten medlem av utstillingens æreskomite.

Utstillingens avholdelse har vakt en del diskusjon i Danmark, hvor der jo også i tiden fra 9. til 20. mai skal avholdes en jubileumsutstilling under navn av CENTI-DAN. Uten å ta noe standpunkt i denne diskusjon kan vi ikke annet enn beundre det initiativ og den innsats som utstillingskomiteen har ydet. Enhver som har hatt noe med utstillinger å gjøre vil forstå å vurdere den prestasjon det er å stable en utstilling av dette format på benene i løpet av noen måneder. Så får vi håpe at de små uoverensstemmelser glemmes og at resultatet bare vil vise seg å være til gagn for dansk filateli og for Danmarks filatelister.

NORDISK FRIMERKEUTSTILLING

"DE-NO-FIL"

I FRIMURERLOGEN - OSLO

25. AUGUST TIL 2. SEPTEMBER

VIGGO BANG

Kunstneren som har tegnet Danmarks moderne frimerker.

Når en i katalogen ser over det siste 10-års danske frimerker, blir en snart oppmerksom på at de fleste av dem er tegnet av en og samme kunstner, nemlig Viggo Bang. Gravørene har vært forskjellige: Johs. Britze, Sv. Ewert, Stockholm, H. Cheffer, Paris, og for de aller sistes vedkommende Bent Jacobsen.

Det er sjelden én kunstner i den grad får anledning til å øve innflytelse på et lands frimerketegning. Sverige har riktignok hatt sine Olle Hjortzberg og Torsten Schonberg perioder, og disse har for lange tider satt sitt preg på tegningen av svenske frimerker. Her i Norge har dessverre ingen enkelt kunstner viet seg for den vanskelige kunst å tegne frimerker. Det er postverkets og frimerketrykkeriets folk som har hatt «ideer» der er overlatt til feldige tegnere til utførelse. En kan bare tenke på Hennum-perioden. Vi kan nesten på forhånd tenke oss hvorledes et norsk jubileumsmerke for en eller annen personlighet vil være.

Når en ser over de frimerker Viggo Bang har tegnet, ser en også at disse er «danske» i hele sitt vesen, og det er ikke vanskelig å skille dem ut fra andre og føre dem tilbake til den bestemte kunstner. Da jeg tror det vil være av interesse for tidsskriftets lesere å høre hva en utøvende kunstner mener om frimerker i alminnelighet og om sine egne i særdeleshet, har jeg stillet Viggo Bang noen spørsmål som han med stor elskverdighet har besvart.

Spørsmål 1: Hvilke krav mener De at

et frimerke må oppfylle for å være et godt frimerke?

Svar: «Intimt samarbejde mellem en dygtig kunstner, med forståelse af det lille formats særlige krav, og en dygtig gravør. Trykt på godt papir med god farve af et trykkeri hvor hele det tekniske apparat er i orden.»

Spørsmål 2: Hvilket av Danmarks frimerker anser De best oppfyller disse krav?

Viggo Bang sier i sitt brev: «Vort papir og farver har i mange år ikke været særlig godt, og mærkerne har derfor ikke virket så godt som ventet. Tegningerne har heller ikke altid været lige gode, det eneste der ikke har svigtet er gravørarbejde og trykning, så derfor er det vanskelig at udpege et mærke der har alle de egenskaber der fordres.» Han gir som

Svar: «Christian X jubilæumsfrimærke 1870—1945.»

Spørsmål 3: Hvilke av Deres egne utkast til merker anser De for å være det beste?

Svar: «Vitus Bering 1741—1941.»

Spørsmål 4: Hvilket frimerke mener De man kan kalle «verdens vakreste frimerke»?

Svar: «Jeg kan samle et album med smukke frimærker, — hvilket der er det smukkeste er vanskelig at sige.»

Spørsmål 5: Hvilken trykningsmåte anser De for å være den beste for frimerkeframstilling?

Svar: «Stålstik.»

Det har alltid vært så at frimerkene får

“DE-NO-FIL” VOKSER FRAM!

Nordisk Frimerkeutstilling

Oslo 25. august — 2. september.

En orientering av utstillingens president.

Når det arbeides intenst med et stort prosjekt, er det alltid hyggelig at dette arbeid bærer frukt, — og vi kan allerede på det nåværende tidspunkt si at oppslutningen om dette store norske arrangement er meget tilfredsstillende.

Ved anmeldelsesfristens utløp den 31. mars var allerede *anmeldelse nr. 100 passert*, og så vidt jeg kan se er nærsagt alle Nordens kjente samlere representert. Og ennå ventes ca. 20 anmeldelser som det i noen tid har vært korrespondert om. Når tilslutningen er blitt så enestående, skyldes ikke dette bare Oslo-klubbens komité-medarbeidere, men for en vesentlig del våre fremragende medarbeidere i de andre nordiske land, som jeg allerede nå vil få bringe en takk, nemlig herrene Rathje i København, Menzinsky i Stockholm og Ahonius i Helsingfors.

Til orientering kan jeg meddele at *Æresklassen* foreløpig har 7 deltakere, nemlig: Hoffjegermester G. A. Hagemann,

den strengeste kritikk i utgivelseslandet. Der forlanger man det fullkomne. Man bedømmer det foreliggende resultat og savner ofte forutsetninger for å forstå «bakgrunnen» for merket. Det er ikke tvil om at kunstneren i de fleste tilfelle får altfor kort tid til sin disposisjon for å arbeide med ideen til merket. Det haster fordi man ikke i tide har vært oppmerksom på vedkommende jubileum og fordi man for sent har bestemt seg for at et merke skal utgis. Resultatet er preget av forutsetningene.

En må være enig med Viggo Bang i at Christian d. X's jubileumsmerke er meget vakkert. Det utmerker seg ved en klassisk enkelhet og er ypperlig gravert. Selv har jeg en svakhet for hans Tycho Brahe merke.

St.

Ystad, arkitekt Johs. Schmidt-Andersen og ing. Eigil Rathje, København, Mr. Robson Lowe, London, Mr. H. L. Lindquist og Mr. W. F. Foulk, New York, og meg selv, men et par deltakere ventes ennå her.

I klassen «*Utenfor bedømmelse*» er anmeldt det danske, finske, norske og svenske postverk og dessuten 6 private samlere. Det blir også her fremragende eksponater å se. Den største interesse dreier seg vel for øvrig om de *konkurrerende klasser*, som altså inneholder ca. 80—100 eksponater, men navn kan her ikke offentliggjøres før utstillingskatalogen foreligger. Det må foreløpig være nok å si at utstillingens 400 rammer blir utfylt, og at der ventes nærmere 100 albums til Juryen utenom utstillingsmaterialet. Utstillingskomiteen har derfor all grunn til å være fornøyd.

Men det arbeides også på andre fronter. Der ventes 50 å 60 utenbys og utenlandske deltakere i utstillingsukens festligheter, og Festkomiteen er i full sving med å skaffe hotellplass for disse. I den anledning kan også meddeles at Stockholmsavdelingen av Sveriges Filatelistforening tenker å arrangere en *selskapsreise* til utstillingen, og liknende ting arrangerer vel også muligens København, Bergen, Trondheim og Stavanger?

Reklame- og propagandakomiteen ligger heller ikke på latsiden. Utstillingens spesielle reklamemerker, konvolutter og flerfargede reklameplakater er i arbeid, og *Utstillingsblokken* lages som en utagget 4-blokk av følgende norske frimerker:

2 skilling 1856 — 12 øre mattgrønn.
45 øre løve 1927 — 25 øre Kong
Haakon 1950.

Blokken blir noe av en trykkeriteknisk *kuriositet*, idet de 3 første merker er fremstilt i boktrykk, mens det siste er utført i dyptrykk.

Juryens 5 nordiske medlemmer har også konstituert seg, og den får én svensk og én eller to norske observatører, som på denne måte skal få øvelse i juryarbeid for liknende utstillinger.

Bestillinger mottas nå på:

- 1) Utstillingsblokker à kr. 1.00
- 2) Utstillingskonvolutter à » 0.25
- 3) Den store utstillingskatalog à » 1.00
- 4) Partoutkort til utstillingen à » 6.00

Porto beregnes ekstra.

Alle bestillinger adresseres til:

«DE-NO-FIL»,
Generalsekretæren,
Postboks 298, Oslo.

Vanlig inngangskontingent blir kr. 2.00 for voksne og kr. 1.00 for barn under 18 år. *Utstillingskatalogen* blir et flott oppslagsverk over de fleste store nordiske samlinger, med avbildninger av flere norske og utenlandske sjeldenheter, likesom den vil gi opplysninger om alle detaljer ved utstillingen, og også inneholde en del spesialartikler.

Til slutt vil jeg få nevne at der arbeides med en *konkurranse* blant skoleungdommen om det beste frimerkeutkast. Nærmere enkeltheter vil utgå så snart som mulig fra Utstillingskomiteen.

Oslo, 1. april 1951.

Arnstein Berntsen.

Norge nr. 53 IV — og Håndboken.

Som svar på hr. Herbert Mowinkels spørsmål i siste nummer av Tidsskriftet vedrørende platefeilen ØRF, kan muligens følgende opptegnelser være av interesse.

Jeg har i årenes løp gått i gjennom noen tusen eksemplarer av 53 IV og har funnet ØRF i et såvidt stort antall at man skulle tro skaden er oppstått forholdsvis tidlig i trykningsperioden. Sjeldenhetsgraden later til å være omtrent den samme som for de to andre platefeilene på samme merke, «Kule på G» og «sprukken plate», og vi kan gjerne for den saks skyld også ta med en annen kjent variant, såkalte «hvite hjørne». At allikevel verdien av ØRF blir satt høyere enn for disse, er meget riktig, for mens de øvrige platefeil opptrer helt distinkt, så er det meget vanskelig å finne et tilsvarende eksemplar av ØRF, — som regel er E'en bare lite skadet og unngår oppmerksomheten. Jeg vil derfor anbefale dem som har materiell og søker etter feilen i stedet å se etter bunken på rammens høyre side. Den er konstant og såvidt jeg kan bedømme, alltid i forbindelse med ØRF. Det gjelder ikke bare på de røde merker, men også i annen trykningsperiode med den mattrøde fargen.

Den primære klisjeen V 41 må være skiftet ut tidlig, antagelig sammen med sekundære klisjeer. Utskiftningen kan muligens tyde på en felles skade langs platens ytterside. Det er i det hele tatt påtagelig

hvor mange av de ytterste klisjeene er skiftet ut (kfr. brevkortklisjeene).

For dem som må ha tilgang på materiell i form av par og striper av nr. 53 IV, bør de søke etter merket ved siden av ØRF, det som har tegn, kfr. Jellestads beskrivelse, og som i parstykker med V 41 vil være av god støtte til å bedømme når ØRF er oppstått. Selv hadde jeg gleden av i sin tid å overlate mitt materiell av par og striper til hr. Jellestad til hjelp i hans arbeid med opplatingen av 53 IV, og har senere hatt for liten tilgang til å kunne gjøre mig håp om å finne de etter søkte parstykker.

Det er tydelig at det er et stort savn etter Håndboken, et savn som nok vil vare ennu mange, mange år, om man ikke gjør fortgang i arbeidet med den. Norsk filateli er ikke tjent med de stādige utsettelse. Jeg synes derfor det er meget i det forslag som min klubb, Tønsberg Filatelistklubb, i sin tid sendte inn til forbundet, — at håndboken måtte kunne utgis i hefter og at man fikk anledning til å tegne supskripsjon på den. Ved at en viss del av kostnaden måtte erlegges på forskudd, ville forbundet få en bedre oversikt over hvilke opplag som trenges, samtidig som de derved fikk høynet driftskapitalen. Det er i hvertfall en løsning som synes verd å overveie.

Tønsberg 14. februar 1951.

Sig. Løkeberg.

Frimerker — et verktøy i fredens tjeneste.

Av Ernest A. Kehr,

redaktør av N. Y. Herald Tribunes frimerkespalte.

Mens gjennomsnittsmennesket tenker på frimerket bare som en årsak til vond smak, har filatelistene alltid betraktet disse små, kulørte papirlappene som grunnlaget for en hobby full av underholdning, oppdragelse og avkopling. Og nå tar regjeringene omkring i verden dem i bruk for å fremme internasjonal godvilje og fred.

Sambandsstatene og Sveits tok opp denne tanken i 1919 da begge disse demokratiene utgav spesielle frimerker for å feire våpenstillstanden etter verdenskrigen. Siden den gang har tallrike andre nasjoner fra alle kanter av verden laget og gitt ut mange frimerker til minne om en fredslutning mellom dem selv og et naboland.

Tendensen i retning av «good will» og «freds-merker» har vært bemerkelsesverdig, og skjønt vi kanskje enda i noen tid kommer til å vente på et frimerke til minne om slutten på den nåværende konflikt, kan vi se hvordan det tilsynelatende ubetydelige frimerket spiller en rolle i en verdens-kampanje for bedre internasjonal forståelse og den demokratiske livsforms endelige seier.

I 1939 — like før fiendtlighetene i Europa kastet hele verden ut i en forferdelig krig — feiret Sambandsstatene 150-årsjubileet for vedtagelsen av sin grunnlov. Postverket utgav 2 spesielle merker i anledning av denne minneverdige begivenhet.

Dette gulnede dokument, som nå er i Kongressens bibliotek, har vært som en festningsvoll mot ondskapens krefter. Dets betydning har lenge vært anerkjent av de regjeringer som tror på frihet, og som et tegn på good will utgav mange fremmede land lignende frimerker for å uttrykke

sin beundring for vår grunnlov, og forsvare for de prinsippene den representerer.

Det var første gang i historien at så mange land feiret et annet lands storverk, på sine egne frimerker. Kina, Ecuador, Frankrike, Guatemala, Eire, Nicaragua, Panama, Polen, Salvador, Spania og Tyrkia hadde alle frimerker til minne om Sambandsstatens grunnlov.

Bevegelsen fortsetter i dette øyeblikk i arbeidet med å konsolidere den vestlige halvkule mot lumske angrep av totalitarismen. I august startet en utvalgt komité fra Representantenes hus på en tur for å besøke høyere myndigheter i Mellom- og Syd-Amerikas republikker og på den måten styrke det gode naboforhold i Amerika.

*

En offisiell melding fra Washington forklarte hvordan emnet frimerker skulle bli innlemmet i dette arbeidet for internasjonal good will og fred.

«Et av de mange emner som de vil komme inn på, er de fordeler som vil oppnås når folk fra en nasjon får interesse for andre folks liv, interesse som kan vekkes gjennom samling og studium av frimerker.

Det er alminnelig kjent at frimerker byr på de beste muligheter for nasjonalistisk propaganda — i ordets kontinentale betydning, og republikkene i syd har vist å utnytte de mulighetene som har vært til stede. Chiles frimerker avbilder nitrater, kubanske viser oss sukkerrør, brasilianske reklamerer med kaffe, Colombias med mineraler — for å nevne noen få frimerke-utgaver som gjør reklame for den nasjonale handel i disse landene.

«...arbeidet med å fremme denne saken — et arbeid som vil bli fortsatt av kon-

gress-komitéen — vil hjelpe til å utvikle inter-amerikansk solidaritet. Frimerkesamling er en av Amerikas mest utbredte hobbyer som trekker mennesker fra 21 republikker inn i nærmere, mer intim og personlig kontakt».

Komitéen har planer om å overtale Latin-Amerikas postverk til å utgi spesielle frimerker som vil vise samlere i Sambandsstatene hvordan andre folk lever og hva de gjør i arbeids- og fritiden, slik at vi gjennom disse frimerkene vil lære å kjenne våre naboer bedre, de naboer som vi håper å alliere oss med i arbeidet for å grunnlegge en sikker verden, bygget på frihet. Frimerker kan derfor godt kalles verktøy i den mellomfolkelige freds tjeneste.

FRIMERKEKLUBB I ETEREN!

Noe for NRK?

Ved Arvid Gahr.

Verden tapte ikke bare på krigen, vi vant også noe, så paradoksalt det høres ut, når vi vet hvilke ødeleggelser krigen skapte. Jeg skal ikke her utdype dette problem nærmere, selv om emnet er aldri så interessant, jeg skal bare si at «Voice of America» aldri, tror jeg, hadde dukket opp i eteren om ikke krigen var kommet. Å forklare hva VOA er for noe, er vel ganske overflødig. Men for sikkerhets skyld får jeg vel si at VOA er et krinkastingsorgan opprettet og ledet av «The Departement of State» i USA, med oppgave å bringe den øvrige verden «facts about USA» ved hjelp av ord og toner. Og det gjorde VOA på en sympatisk måte, uten å virke for «heia, her kommer vi». VOA gjør det også tilfredsstillende obektivt, også når det gjelder storpolitikken. Ja, for selvfølgelig er VOA med i den kalde krigen.

Nå, det kunne være atskillig å si om VOA, men dette er et fagblad, og da får vi jo holde oss til vårt fag, de små papirlappene. Ja, for VOA har også programmer for oss filatelister. «Voice of America Stamp club» heter de og sendes torsdag kl. 17.45—18.00 i 13—16—19—25—31—41 m-båndene og fredag kl. 19.15—19.30 i 13—16—19 m. Når dette skrives, har jeg

enda ikke hørt programmet, som er helt nytt, men en to-siders artikkel i programheftet, som sendes gratis på forlangende, er jeg i stand til å bringe mer detaljert om det hele.

Det er lytterne som kan takke seg selv for programmet. Artiklen forteller at VOA har mottatt mange brever med anmodning om programmer om frimerker. (Skal vi gjøre det samme til NRK?) Resultatet er altså blitt denne «klubben», som endog sender medlemskort til de som skriver. (New York 19, N. Y., USA).

Hva består så programmet av? En stor del av sendetiden nyttes til beskrivelser av USA's frimerker, hva de forestiller og hvorfor de er gitt ut, slik at lytterne får bedre kjennskap til landets frimerker eller rettere sagt, USA's historie, ja, for frimerkene forteller jo nettopp historie. USA's posthistorie er også et emne som har skaffet stoff til atskillige programmer. Og endelig interjuves ledende filatelister og «mannen i gata» om hvorfor de samler.

Sendetiden for programmene er gitt, adressen også, så er det altså bare å si «go ahead!»

Arvid Gahr.

Frimerker for de forente nasjoner.

Den 28. mars ble den endelige avtale mellom F.N. og Sambandsstatene om opprettelse av en egen postal organisasjon for F.N. undertegnet. Generalsekretær Trygve Lie undertegnet på vegne av F.N. og ambassadør Warren R. Austin, hoveddelegert for Sambandsstatene ved F.N. og Jesse Donaldson, U.S. Postmaster General for Sambandsstatene.

Som sjef for de forente nasjoners postadministrasjon er ansatt svensken Bertil Renborg.

Den 4. april oppnevnte generalsekretær Lie en komite bestående av Shamaldharee Lall, assisterende generalsekretær ved F.N., Ruben Dusaut, medlem av den argentinske delegasjon ved F.N., Jean Carlu, en velkjent fransk kunstner som for tiden er bosatt i New York og Bernard Davis, direktør for The National Philatelic Museum i Philadelphia, til å gå gjennom utkastene for nye frimerker. Der vil bli utgitt en alminnelig serie på 11 verdier fra 1 cent til 1 dollar og 4 luftpostmerker fra 6 til 25 cents. Det antas at merkene vil komme i omloop utpå sensommeren i år. En regner med at samlerne vil gå inn for disse nye merker, men det blir tydelig understreket at F.N. ikke vil drive noen frimerkeutstedelse bare for å få penger fra filatelistene. Frimerkeutsendelsen må være i samsvar med institusjonens verdighet.

Fig. 1.

Fig. 2.

Henri Thiaude, som er en av de største og mest kjente frimerkehandlere i Paris, var i fjor sommer også en tur i Norge. Jeg traff da sammen med ham og vi snakket en del om prisansettelsene i den 35te utgave av hans katalog, som nettopp var utkommet. I denne utgave var han gått til ganske betydelige prisreduksjoner, og disse hadde vakt en voldsom oppsikt i den franske filatelistiske verden. I etterfølgende artikkel forklarer M. Thiaude hvorledes han ser på og verdsetter de gamle franske klassiske merker.

De priser jeg noterte i den 35te utgave av min katalog for visse frimerker fra tiden før 1875 er blitt kommentert på forskjellig vis. Jeg har derfor funnet det nødvendig å framlegge min mening om betegnelsen: prima kvalitet og garantert — uttrykk som benyttes meget ofte — da man nå finner svært mange utaggete, sjeldne merker med smale marger, eller, for de taggetes vedkommende, dårlig sentrerte eksemplarer, som er forsynt med kjente eksperters garantistempler. Dette er etter min mening ikke riktig av hensyn til den kvalitet man har rett til å kreve av et merke som er garantert og som selges som prima kvalitet. Selv om disse merker ikke har noen mangler, så er de av en dårligere kvalitet og jeg vil betegne dem som tilhørende 3dje kategori.

Ovenstående fire klisjeer — med kommentarer — forklarer hvorledes jeg ser på disse merker.

Hvorledes e verdien av frimerker ut 1849 ti

Av Henri

1. *Merker av usedvanlig kvalitet.* Av usedvanlig kvalitet er de utaggete franske merker fra 1849, Napoleon og Bordeauxutgaven 1870 som har fire jevnstore marger av 1 mm bredde eller mere, med friskhet i fargen for de ubruktes vedkommende, eller for de bruktes vedkommende forsynt med et rent stempel som ikke ødelegger ansiktet.

Verdien av disse eksemplarer er minst 2 ganger katalogverdien, men den kan gå opp til 4 ganger katalogverdien for hjørne eller randeksemplarer.

Denne merkeverdi gjelder i alminnelighet for merker med en katalogverdi av over 1000 frc. Frimerker med mindre katalogverdi, og særlig de små verdier av de utaggete merker, er imidlertid meget ettersøkte av et stort antall samlere, og prisen for dem kan variere fra 5 til 10 ganger katalogverdien, ja ofte mere.

2. *Merker av prima kvalitet.* Avstanden mellom merkene i arket var gjennomsnittlig $1\frac{1}{2}$ mm. Betegnelsen prima kvalitet må derfor sies å være riktig for merker som har 4 marger på en $\frac{1}{2}$ mm. Mine katalogpriser referer seg til slike eksemplarer, men på betingelse av at de har et presentabelt utseende og ikke er forsynt med et tykt stempel. Disse merker er imidlertid ganske van-

n fastsetter de franske gitt i årene 1900.

Thiande.

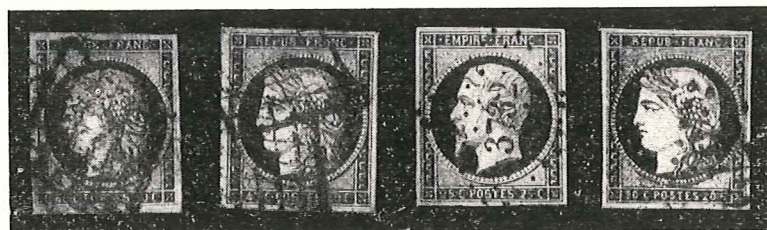

Fig. 3.

Fig. 4.

skelige å finne selv i denne tilstand og dette faktum rettferdiggjør deres pris.

3. *Merker uten feil, men med snau marger (klippet inn til kanten), tykke stempler etc.* Jeg kan levere uttaggete merker, med innrammingslinjen intakt, men uten marger, eller med normale marger, men med tykke stempler, til priser som er langt under mine katalogpriser. Slike merker, som ofte er forsynt med kjente garantistempler, kan ikke klassifiseres som sekunda, idet de ikke har noen mangler, ingen tynne flekker og ikke reparerte. Det er uheldigvis til denne kategori av merker at de priser refererer seg som alt for ofte tilbys med store rabatter. Etter min mening fortjener de ikke å klassifiseres eller selges som merker av prima kvalitet.
4. *Taggete merker av usedvanlig kvalitet.* Denne kvalitetsbetegnelse kommer særlig til anvendelse for ubrukte merker som er meget vanskelig å finne med perfekt sentrering.

Det er derfor ikke sjeldent at slike eksemplarer omsettes til priser som ligger 50 % og mere over mine katalogpriser (typer: Napoleon, Ceres, Mouchon all. gruppe). Et slikt tillegg kommer imidlertid bare til anvendelse for eksemplarer med frisk farge og originalgummi.

Ovenstående avbildning viser merker

med normal sentrering og det er til slike mine katalognoteringer refererer seg.

5. *Ubrukte merker uten gummi.* Det er nokså alminnelig å finne ubrukte merker av utgavene fra 1848 til 1857 og endog merker av Sage typen uten gummi.

Disse merker kan ikke ansees som sekunda og noen anbefaler endog å fjerne gummi som har for mange revner og som i det lange løp risikerer å ødelegge merket.

Mine priser er imidlertid fastsatt for ubrukte merker med originalgummi og jeg kan derfor gi en rabatt på 20 % eller mere for eksemplarer uten gummi, idet jeg tar hensyn til merkets friskhet.

6. *Sekunda merker.* På grunn av de nåværende høye priser på de sjeldne merker av de første utgaver er det mange samlere som nøyer seg med sekunda merker.

Denne kategori omfatter bare merker med små feil: liten marg, tynn flekk, manglende tagger, runde hjørner, men likevel verdige til å figurere i en samling.

Etter feilenes betydning selger jeg slike merker med fra 75 til 90 % rabatt på mine katalogpriser.

7. *Reparerte merker.* Samlerne gjør vel i å vokte seg for klassiske merker med

(Forts. side 66.)

Historier om Hawaiis «Misjonærer».

Av James B. Hachter.

Hundreårsjubileet for Hawaiis første frimerker, de klassiske «Misjonærer» vil bli feiret med en stor utstilling i Honolulu. Denne artikkelen sto først i «The American Collector» juni 1943.

Det mystiske mordet på Gaston Leroux, en rik frimerkesamler, vakte en voldsom oppsikt i Paris sommeren 1892. Da man gjennom søkte leiligheten hans, fant man et ur, besatt med diamanter, gullmynter og en tykk bunke franc-sedler i en halv-åpen skuff like ved liket. Man var ikke i stand til å finne noen gjerningsmann eller noe motiv.

De skarpsindige detektivene kom ikke av flekken i denne saken før en av dem etter en ukes forløp tok for seg Leroux's frimerkesamling og begynte å kontrollere merkene etter en innholdsfortegnelse. Ett merke manglet — et 2 cent lysblå av Hawaiis førsteutgave, de såkalte «misjonærer», som dengang hadde en verdi av omkring 2000 dollars. Detektiven forhørte hver eneste frimerkehandler i Paris og fattet til slutt mistanke til en samler ved navn Hector Giroux, en venn av den myrdede.

Detektiven besluttet å late som han selv var samler, og kom på den måten i forbindelse med Giroux og ble hans venn. Etter flere sammenkomster ledet detektiven samtalen inn på temaet Hawaiis frimerker og førsteutgavens sjeldenhet. Som den virkelige samler han var, halte Giroux fram sin største skatt — et 2 cent Misjonær — og så klappet fellen sammen. Samleren kunne ikke gi noen forklaring på hvor han hadde fått merket. Giroux ble så anklaget på indisier og tilsto til slutt. Han hadde drept sin venn, da Leroux av slo å selge eller bytte bort det sjeldne merket fra Hawaii, han hadde stjålet det for å komplettere sin serie på fire. Senere ble dette eksemplaret av 2-cent-merket (bare omkring 15 er kjent) solgt til Philip la Renotière von Ferrari, den østerrikske greven som hadde en verdensberømt samling. I 1921 ble det kjøpt av Maurice Burrus for omkring 19 500 dollars.

Disse frimerkene av Hawaiis første utgave er blitt kalt «misjonærer» fordi de fleste av dem er blitt funnet på brev

som amerikanske misjonærer sendte til venner og slektninger i California, New York, Connecticut og Massachusetts.

I 1851, da misjonærene hadde arbeidet på øyene i tre år og Komehameha III. hadde visse vanskligheter med franskmennene, ble til slutt den tilfeldige postordningen så irriterende at myndighetene fattet vedtak om å gi ut frimerker og bestemte at all post til utlandet skulle forutbetales. Innenlandstakstene ble fastsatt til 5 cents for brev på 1/2 ounce, 2 cents for aviser.

En boktrykker som postmester.

Alt som angikk det nyopprettede postvesen ble overlatt til H. M. Whitney, som drev en papirforretning og var utgiver av The Commercial Advertiser, og han skulle gjøre det for egen regning og risiko. Og dette er mannen som laget de lyse blå frimerker med 2, 5 og 13 cents pålydende.

Postmester Whitney lot frimerkene trykke enten i trykkeriet til regjeringsorganet, «The Polynesian», eller i sitt eget trykkeri. Han valgte et skjørt, skrøpelig papir som har vært samlernes forvillelse siden den gang. Bare to frimerker ble trykt om gangen fordi man bare hadde to klisjeer — en hvor «Postage» fyller hele plassen under «Hawaiian», en hvor «Postage» tar mindre plass. Tallet i midten og tallet på «Cents» i underkanten av merket ble forandret for å få fram de tre pålydende.

En ny utgave av 13 cents-merket ble bestilt i 1852 for å få forandret inskripsjonen «Hawaiian Postage» til «H. I. & U. S. Postage», fordi frimerkets pålydende skulle betale ikke bare Hawaiis andel av portoen (5 cents), men også portoen i Sambandsstatene (6 cents) og frakten på skipet (2 cents).

2-cents-merkene ble ødelagt nesten alle sammen fordi ingen tok vare på avisene, og av 5 og 13-cents-merkene er det heller

ikke mange «overlevende», så disse merkene ble snart sjeldne, ettersøkt og forfalsket.

Reddet fra ovnen.

I 1903 ga en uvitende person i New Bedford, Mass., ordre om å brenne en bunke gamle papirer og brev. Kloss ved selve ovnsdøren ble en konvolutt skubbet til side og berget. Den viste seg å være en enestående og verdifull sjeldenhet, fordi den var frankert med det eneste kjente eksemplar av 2-cent misjonærmerke på brev pluss et av 5-cent misjonærene og et par 3 cents-merker U.S. fra samme tid. I mange år prydet denne konvolutten samlingen til G.H. Worthington, nå eies den av A. H. Caspary fra New York.

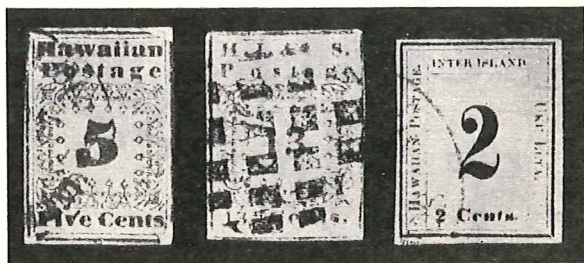
En annen berømt misjonær-konvolutt kom for dagen i 1938. Den er adressert til frøken Fidelia Fiske, Urmiah, Persia, og bærer et meget fint eksemplar av 13-cents-merket av «H. I. & U.S.»-utgaven. Frøken Fiske og en skolekamerat fra Boston dro begge ut som misjonærer. Den ene dro til Persia, den andre til Hawaii. De korresponderte, og frøken Fiske, som tok vare på alt, gjemte også brevene og tok dem med da hun reiste hjem. Hun testamenterte sine bøker og øvrige eiendeler til det offentlige biblioteket i Shelburne Falls, Mass., og i mange år sto frøken Fiskes koffert i bibliotekets kjeller og samlet støv.

En dag i 1938 var den unge Robert Williams fra Shelburne Falls nede i kjelleren og rotet og fisket ut en konvolutt som han viste til bibliotekaren. Og på et øyeblikk var frøken Fiskes konvolutt med det hawaiiiske frimerket underveis til New York hvor (nå avdøde) frimerkehandler Spencer Andersen prompté betalte biblioteket «en sum med fire sifre». Han solgte den straks videre til en ikke navngitt samler.

Bevart i kalk.

En turist-filatelist i Honolulu oppdaget for mange år siden et frimerke på et stykke innpakningspapir et sted der kalkpussen var løsnet fra veggen i vaskerommet på en skole. Han skavet forsiktig vekk kalken, berget papiret og vasket det for å finne at han var eier av to stykker 2-cent misjonsmerker. Det ene var meget ødelagt, men det andre var i god stand.

Charles J. Philips, som før han døde var direktør i Stanley Gibbons, Ltd., Lon-

De berømte «misjonærer».

don, likte å fortelle følgende historie: I slutten av 90-årene ba en av hans amerikanske klienter, F. W. Ayer, ham om å selge hans samling, som bl. a. inneholdt 18 misjonærer. Philips brakte både Ayer og hans frimerker til Paris, og her viste de fram de sjeldene merkene fra Hawaii til en prominent samler ved navn Paul Mirabaud. Mirabaud plukket ut de to peneste, et 2 og et 13 cents, og ba om tilatelse til å bløte 2-centen i vann for å fjerne noe papir fra baksiden. Ayer sa «Kjør i vei». Maribaud lå i bløt, og «skjønnheten» oppløste seg — mens eieren med gru så på — i tre deler. Mirabaud kjøpte et annet 2-cent misjonær fra samlingen.

Crocker hadde 16.

Ferrari, østerrikeren, bemektiget seg 17 misjonærer. Disse inkluderte fire stykker 2-cent, som innbrakte nesten 48 000 dollars tidlig i 1920-årene. Den berømte samleren i California, H. J. Crocker, hadde 16 misjonærer, deriblant en 3-strip, 13-cents av første trykning. Jordskjelvet i San Francisco ødela en god slump av hans samling, men Hawaii-merkene var i sikkerhet i England hvor de nettopp ble utstilt.

Crockers 2-cents misjonær manglet øverste venstre hjørne. Flere år etterat han hadde den, fikk han tak i en lott med hawaiiiske merker ett eller annet sted og blant dem det manglende hjørne. Det var med atskillig glede han satte den manglende biten på plass.

Disse skjøre, blekt blå frimerkene som familiene Bingham, Judd og Thurston klebet på brevene sine for hundre år siden, eier den aura og fortryllelsen som bare virkelige klassikere har. Og kanskje har de indirekte hjulpet til å styrke de båndene som knytter disse vidunderlige øyene til Sambandsstatene.

BOKER og Tidsskrifter

Editors of philatelic works are requested to kindly send review copies to the following address:

Livres pour compte rendu, journaux etc. doivent être adressés à:

Die Herren Verleger von philatelistischen Arbeiten werden ersucht, Rezensionsexemplare davon an die untenstehende Adresse gef. zu senden:

NORSK FILATELISTISK TIDSSKRIFT
Postboks 46, Høvik.

J. B. Seymour: The Postage Stamps of Great Britain 1840—1853, 2nd edition. Utgitt av The Royal Philatelic Society London, 248 sider, format 14½ x 22 cm, pris 20/— innbundet.

Dette klassiske verk over Englands første frimerker, som i lengre tid har vært utsolgt, er utkommet i en ny og revidert utgave. Forfatteren nådde før sin død å få manuskriptet ferdig, men han opplevde ikke å se boken. Det som gjør boken så imponerende er at den er skrevet og illustrert utelukkende på grunnlag av forfatterens egne samlinger. Det opprinnelige grunnlag for boken, som først kom ut i 1934, var forfatterens bidrag om England til Kohls håndbok, men denne annen utgave er betydelig utvidet både hva tekst og illustrasjoner angår.

Første kapitel omhandler «The Pre-Stamp Period» hvor forfatteren også kommer inn på Chalmers forslag, Rowland Hill og postreformen.

Annet kapitel omhandler portotariffene og poststemplene og hvor avsnittet om Malteserkorsavstemplingene er særlig fylldig og interessant behandlet.

Tredje kapitel gir en oversikt over de graverte utgaver og resten av boken behandler i detalj de 175 plater. Boken er hva amerikanerne kaller «a must» for alle samlere av Englands frimerker og behøver for så vidt ikke noen nærmere anbefaling.

st.

Stanley Gibbons' Postage Stamp Catalogue 1951, Part III Foreign Countries AMERICA, ASIA and AFRICA. 743 sider, pris 17.6.

I forordet til dette bind sier forleggerne at det er hensikten for framtiden å utgi katalogen i 3 bind: I British Empire, II Europe og III America, Asia and Africa. Disse foreligger nå alle tre, men bind II i neste utgave vil bli forandret til å omfatte Europa med koloniale besiddelser. På denne måten er en blitt kvitt alle de småhefter som forlaget på grunn av papirsituasjonen hadde oppdelt katalogen i. Egypt og Irak er nå flyttet over fra bind I til bind III, et forhold som ganske sikkert vil få innflytelse på etterspørselen etter disse lands frimerker. Et alvorlig forsøk er også gjort på katalogisering av Chinas frimerker. Disse er nå delt opp i: Chinese Imperial Post, Chinese Republic, Chinese People's Republic, Central China, East China, North China, North West China, South China og Sout West China — et ganske godt bilde av hva som er hendt i Midtens Rike i de senere år.

Prisene i denne utgave er gjennomgått og en «enormous number» av prisforandringer er foretatt. Utgiverne mener at med den sterke etterspørsel etter frimerker, selv fra så lite populære land som Nicaragua og Haiti, vil prisene komme til å stige ytterligere.

st.

*

Edwin Müller: The Pre-Stamp Postmarks of Austria. 78 sider, format 17 x 25 cm, pris \$ 2.—.

Det første som slår en når en skal sette seg til å skrive om en bok som dette, er at en på norsk savner et ord som dekker begrepet «pre-stamp». Vi benytter ordene «prefilatelisk» eller «førfilatelisk», men de er begrepsforvirrende. Tiden før frimerkene kom er også filatelisk interessant, ja kanskje vel så interessant som den der kom etter. Den som finner et godt norsk ord der dekker det engelske «pre-stamp period» kan derfor gjøre regning med tallrike filatelisters takknemlighet.

Boken er et særtrykk av de artikler Mr. Müller tidligere har skrevet i «The Collector Club Philatelist». Den er trykt på kunsttrykkpapir og gjengir 692 stempler og brev fra forfatterens egne samlinger. De eldste kjente østerrikske poststempler skriver seg fra Wien. De var rektangu-

lære og teksten lød «V:WIENN» (fra Wien). De er fra 1751. Forfatteren meddeler videre at et av de store mysterier i østerriksk filateli er det faktum at man i 1790 plutselig holdt opp å bruke stempler og at dette forhold varte helt til 1817. Det foreligger ingen offisielle dokumenter som kan gi løsning på dette mysterium.

Edwin Müller er en av verdens ledende filatelister. I mellomkrigsårene var han redaktør for «Die Postmarke» i Wien, men måtte som så mange andre ryste Europas støv av sine føtter. Det er godt å vite at han unnslopp og at vi fremdeles kan nyte godt av hans inngående kunnskaper om de klassiske frimerker og stempler.

st.

Danske Nummerstempler 1852—1884. 32 sider.

Danske brevkassetømningsstempler. 18 sider.

De danske Brevsamlingssteders Stempler. 51 sider.

Danske tekst-maskinstempler. 24 sider.

Av oberstløytnant Max Nørgaard. Særtrykk 1, 2, 3, og 4 av «Frimærke-Nyt». Filatelistisk Forlag, København. Pris henholdsvis kr. 2.50 — 1.50 — 2.50 — 2.—.

Innholdet av ovennevnte særtrykk vil allerede være kjent for de fleste, idet det har vært offentliggjort i det danske tidsskrift «Frimærke-Nyt», av hvilket oberstløytnant Nørgaard er redaktør. Som arbeidsbøker har disse særtrykk imidlertid sikkert sin misjon idet en har alt samlet og slipper å lete seg fram i de forskjellige årganger av tidsskriftet. De anbefales også norske samlere av danske stempler på det beste.

st.

Norske postdampskip.

Herr redaktør.

I nr. 1/1951 av «Norsk Filatelistisk Tidsskrift» er gjengitt et avsnitt fra magister August Schous bok «Postens historie i Norge». Det omhandler anskaffelsen av postdampskipet «Prinds Gustav», som ble satt i fart i 1838.

I en redaksjonell tilføyelse blir det opplyst at dette er historien om det første statseide norske ruteskip.

Det er feilaktig. — Det første av våre postdampskip var «Constitutionen». Den

ble bygget i Dover i 1826 for statens regning. Kontrakten mellom skipsbyggeren, James Duke of Dover, og den norske regjering, ved den befullmektigede, marinekaptein Ole Wilhelm Erichsen fra Christiansand, ble undertegnet 6. april 1826. I byggekontrakten står det at skipet skulle løpe av stabelen senest 15. juni året etter, og være «Completely finished for Sea» senest 31. juli året etter, altså i 1827. Hvis ikke skipet kunne løpe av stabelen senest 15. juni 1827 skulle James Duke of Dover betale 5 pund sterling pr. overskytende dag inntil 30. juni og 10 pund sterling pr. overskytende dag etter 30. juni, «The Acts of God only Excepted».

Postdampskipet «Constitutionen» var således det første statseide norske dampskip. Det ble satt i fart våren 1827, og ble altså bygget ferdig før det tidspunkt som var fastsatt i byggekontrakten.

Postmuseet har modeller både av «Constitutionen» og «Prinds Gustav».

Jeg har tillatt meg å komme med disse opplysningene, fordi bøker og blad hyppig blir brukt som kilder.

E. Tommelstad.

Styrer av Postmuseet.

Norgeskatalogens nr. 205 og nr. 206

(20 øre og 25 øre 1937 med vannmerke) er kjent med V-overtrykk i Postverket, i et antall av 1500 (av begge tilsammen?). Av disse er nå noe over 200 kommet på samlerhender.

Som kjent ble 20 øre og 25 øre V med vannmerke tatt med i Norgeskatalogen 1943, da det var på det rene at disse merker forelå, iallfall i Postverket. Da det senere viste seg at merkene ikke var blitt funnet brukt, og formentlig ikke utsendt, ble de sløffet i Norgeskatalogen 1944. De hadde hovednummer 269 og 270 i katalogens 1943-utgave.

Nå er situasjonen en annen, idet Postverket jo nylig har overlatt en del av opplaget til samlere. Jeg kan derfor ikke skjønne annet enn at 20 øre og 25 øre V med vannmerke må komme i nøyaktig samme klasse som portomerkene 13 b og

15 b, som jo heller ikke kjennes brukt som portomerker, men er solgt til filatelister. At Postverket i sistnevnte tilfelle selger frimerkene, mens det i tilfellet V-merkene bytter dem bort, kan ikke gjøre noen forskjell.

Konsekvensen må bli enten å ta 20 øre og 25 øre V med vannmerke inn i Norges-katalogen igjen, eller å sløyfe portomerkene 13 b og 15 b. Om portomerkene kan man si at katalogen har fått hevd på dem, og jeg finner det derfor ikke unaturlig at de to V-merkene igjen opptas i katalogen. Jeg synes imidlertid ikke at de kan betinge noe hovednummer, likeså litt som portomerkene. Spørsmålet blir da under hvilket hovednummer de kan få plass. En god løsning er ikke lett å finne hvis de skal tas inn blant V-merkene, hvor de rettelig hører hjemme. Men lot det seg ikke gjøre å opprette en avdeling sist i katalogen for «Trykte, men ikke utgitte frimerker»? Her måtte foruten de to V-merkene også portomerkene 13 b og 15 b få plass.

C. H.

Meddelelser fra FORBUNDET

Ved enstemmig styrebeslutning er Horten Filatelistklubb opptatt i Norsk Filatelistforbund. Klubben har for tiden 21 medlemmer, og dens styre består av følgende:

Formann:

J. Østbye, Rybergsgate 1, Horten.

Varaformann:

Ch. F. Hansen, Jernbanegt. 11, Horten.

Kasserer:

J. Grieg, «Kveldsro», Tveiten, Horten.

Sekretær:

A. W. Andersen, kippergt. 16, Horten.

Styremedlem:

J. Sørensen, N. Baggerødgt. 18, Horten.

Bergen, 9. mars 1951.

F. Walter-Johannessen,
president.

*

Trekningen for de utloddede 2 eksemplarer av «Wings of Norway» med påtrykk «SPECIMEN» ble foretatt på Bergens Filatelist-Klubs møte den 15. mars og fikk følgende resultat:

nr. 1. James Linden — lodd nr. 278.

nr. 2. Bjarne Monsen — lodd nr. 174.

Loddsalget innbrakte kr. 576.00.

Bergen, 16. mars 1951.

F. Walter-Johannessen,
president.

Trekningens riktighet bevitnes:
Otto Maalstad. Oddmund Skeie.

Hvorledes en skal fastsette...

(Forts. fra side 61.)

stor marg som tilbys til lave priser. Slike merker er i alminnelighet reparerte.

Selv om de fleste handlere tilbyr dem som «reparerte» fraråder jeg samlerne å kjøpe dem, med unntagelse av visse rariteter som 1 fr. vermillon, visse tête-bêche etc. og da bare på betingelse av at det dreier seg om en utbedring og ikke et bedrageri.

Et frimerke med et vakkert utseende, men med snauve marger eller tynt, er meget å foretrekke framfor et reparert.

Garanterte merker. Et hvert frimerke tilhører ved sin kvalitet en av de ovenfor spesifiserte kategorier og dets verdi fastsettes derved automatisk. En garanti kan gi det et bevis for ekthet, men kan ikke utøve noen innflytelse på dets klassifisering. Altså ingen forvirring: «En garanti er et bevis på ekthet, men intet bevis på kvalitet».

Samlerne må være på vakt for merker som er «pyntet på» etter at garantistemplet er anbragt.

Ved forespørslar

til tidsskriftet m å svar-
porto vedlegges.

Frimerkenes katalogisering.

Av Eivind Wirsching.

I Svensk F. T. nr. 9 1950 framsatte herr Wallenius et forslag til forenkling av frimerkenes katalogisering som ikke bør gå upåaktet hen. At mange er uenig i de foreslåtte endringene er det visst ikke tvil om. Således tar herr Ålund i skarpe ord lag avstand fra forslaget (se S. F. T. nr. 1 1951), og sier bl. a.: «— — att Wallenius' förslag måste till alla delar bekämpas, då det dessvärre är utflöde av nu alltmer förhärskande tendenser att söka göra allt så enkelt som möjligt, — —». Et meget godt argument for den kronologiske katalogisering Ålund er talsmann for.

Jeg er imidlertid overbevist om at den tanke som ligger bak forslaget, gir uttrykk for en stadig stigende misnøye med de nåværende forhold. Våre kataloger kan med sin mangel på metode sette tålmodigheten på prøve hos mang en erfaren filatelist. En tålmodighet som ikke blir mindre etter hvert som flommen av frimerker øker faretruende. Dersom situasjonen ikke skal bli uutholdelig, må katalogiseringen gjennomgå en radikal fornyelse, som bare kan skje ved at frimerkene underkastes en inngående og framfor alt konsekvent systematisering. Slik som den er i dag, er katalogiseringen er meget uheldig kompromiss mellom general- og spesialsamlerens interesser.

For å vise etter hvilke retningslinjer jeg mener frimerkene bør katalogiseres, setter jeg opp 11 punkter som vil kunne danne grunnlaget ved en slik systematisering som nevnt ovenfor. Punktene er basert på prinsippet «enhet i mangfoldigheten og mangfoldighet i enheten».

1. Gruppe (porto, tjeneste osv.).
2. Utgave.
3. Serie.
4. Trykningsperiode.
5. Valør.
6. Hovedfarge (rød, blå osv.).
7. Plate.
8. Plateoppsetning.
9. Fargenyanse (blågrønn, grågrønn osv.).
10. Type (graverings- og felningstype).
11. Vannmerke (type og stilling).

Jeg vil ikke her komme med en detaljert redegjørelse for hvert enkelt punkt, men bare konsentrere meg om de viktigste.

I så å si alle kataloger blir frimerkene delt inn i forskjellige grupper, en for tjenestemerker, en for portomerker osv. Men ikke i alle kataloger blir de delt inn i like *mange* grupper. Enkelte setter f. eks. luftpostmerkene for seg. Det skulle imidlertid ikke være noen grunn til å la enkelte merker danne egen gruppe uten at det knytter seg visse betingelser enten til kjøp av merkene, eller ved bruk av dem, som f. eks. utvidet eller innskrenket gyldighet som frankeringsmiddel. Derimot ville det kanskje være et effektivt middel i kampen mot spekulasjonsmerkene, om en lot velgjørenhetsutgåvene danne egen gruppe, slik at de fikk et mindreverdighetsstempel på seg. (Se Yvert-katalogen). Dette er en sak som etter min mening bør drøftes nærmere.

Etter at merkene er delt inn i grupper, melder spørsmålet seg: Når står en overfor en ny utgave? Her vil jeg foreslå følgende definisjon:

Ny utgave foreligger:

1. Dersom det hos de nye merkene forekommer en bevisst fravikelse i merketegningen fra de foregående.
2. Dersom en allerede eksisterende utgave blir forsynt med overtrykk.

En utgave kan godt bestå av bare ett merke.

Skulle denne definisjon bli godtatt, ville den få konsekvenser for bl. a. «Norges-katalogen», men kanskje i større utstrekning berøre de store Europa- og Verdenskatalogene. Med hensyn til N.k. ville flere merker av samme utseende bli trukket sammen i en serie. Dessuten ville Posthorn- og Løveutgaven 1937 bli *delt* i henholdsvis posthorn- og løvermerker. I mange tilfelle vil likevel merker av forskjellig utseende danne en utgave, f. eks. Snorremerkene.

Utgavene deles så i serier og disse igjen i trykningsperioder. For å anskueliggjøre

denne oppdeling, tar jeg med et par eksempler. (Se N.k.).

1. *Utgave 1893—1909.* Uregelmessige vinger. 2 serier.

1. serie. 1893—95. 2 trykningsperioder.

1. trykn.periode 1893—94. Tagget $14\frac{1}{2} \times 13\frac{1}{2}$.

2. trykn.periode 1893—95. Tagget $13\frac{1}{2} \times 12\frac{1}{2}$.

2. serie. 1895—1908. 2 trykningsperioder.

1. trykn.periode 1895—98. Tagget $13\frac{1}{2} \times 12\frac{1}{2}$.

2. trykn.periode 1898—1908. Tagger $14\frac{1}{2} \times 13\frac{1}{2}$.

2. *Utgave 1937—49.* Løvermerker. 2 trykningsperioder.

1. trykningsperiode 1937—40, med vannmerke.

2. trykningsperiode 1940—49, uten vannmerke.

På samme måte som punkt 3 (serie) utgår i eksempel 2, vil også punkt 8 og 10 være overflødige ved den videre inndeling.

Hva de neste punktene (5—11) angår, vil jeg bare nevne at en ikke må blande sammen punkt 7 og 8 eller 7 og 10. Det siste gjøres i de fleste svenske kataloger, det første blir gjort i N.k. bl. a. for 7 skilling's vedkommende. Den riktige oppstilling her må bli:

7 *skilling*. 2 plater.

Plate I. 2 (3?) plateoppsetninger. 10 typer.

1. plateoppsetning, lys gummi.

2. plateoppsetning, mørk gummi.

Plate II. 1 (2?) plateoppsetning(er). 22 typer. Lys gummi.

De nye 10 typene gjør betegnelsen «plate II» berettiget.

For en generalsamler er det selvsagt ikke nødvendig å ta hensyn til alle 11 punktene i mitt skjema. Han kan vesentlig konsentrere seg om punkt 1, 3 og 6. En specialsamler derimot vil ha stor nytte av å bruke den videre inndeling, riktignok avpasset etter samlingens idé.

Fordelen ved en slik systematisk katalogisering er at hovedlinjene vil bli de samme i alle samlinger, enten de tilhører

en general- eller specialsamler. Det største framskrittet vil likevel bli at alle kataloger får frimerkene hovedsaklig i samme rekkefølge. Dermed skulle grunnlaget være i orden for en felles nummerering i alle kataloger.

Dersom en undersøger nøyer, vil en snart bli klar over at nummeret i en katalog har 2 oppgaver, nemlig:

1. Å angi merkets plass i rekkefølgen av de utgitte merker.

2. Å være til hjelp ved identifikasjon av de enkelte merkene.

Hva punkt 1 angår, så vil et merkes nummer *aldri* (nr. 1 unntatt) angi dets rette plass i rekkefølgen av de utgitte merker, og har i denne henseende ingen praktisk betydning.

Med hensyn til punkt 2 stiller det seg noe annerledes. Så lenge en arbeider med en og samme katalog er det greit nok å bestemme et merke ved hjelp av nummeret. Men skal en gå fra en katalog til en annen, blir saken straks mer komplisert. Spesielt dersom det dreier seg om en utenlandsk katalog og hvor språket volder vanskeligheter for mange samlere. Til tross for dette er det som identifikasjonsmerke nummeret har sin store betydning. Når det ikke fullt ut svarer til sin hensikt her, så er det nettopp på grunn av den nåværende katalogiserings mange svakheter.

Vanskelighetene kunne imidlertid løses, hvis filatelistene og katalogutgiverne kunne bli enige om en felles *internasjonal* betegnelse på hvert enkelt merke, i likhet med de en har på planter og dyr osv. En slik betegnelse måtte i tilfelle vesentlig knytte seg til merkets serie (punkt 3) og motiv, eventuelt andre spesifikke kjennetegn. Forøvrig måtte den forhindre at et merke kunne bli forvekslet med et hvilket som helst annet.

En strengere systematisering og en slik internasjonal betegnelse kunne uten tvil bringe vitenskapelige metoder av stor verdi inn i filatelien.

Eivind Wirsching.

FRANKER FILATELISTISK!

Møtereferater fra FORBUNDSKLUBBENE

D'herrer Sekretærer besørge for å sende inn referatutdrag *omgående*. Referatutdragene må være *kortfattede*, og skal være redaksjonen i hende senest 5. i hver mnd. Sterkt forsinkede referater kan ikke påregnes inntatt.

KRISTIANSTANDS FILATELISTKLUBB

Generalforsamling og møte nr. 314 ble holdt på Central Hospits tirsdag 27. febr. 1951 under ledelse av formannen Sigurd B. Johnsen.

Etter å ha kontrollert at alle formalia var i orden erklærte han generalforsamlingen for åpnet og ønsket de 28 frammøtte medlemmer velkommen. Han ga ordet til sekretæren, som leste styrets årsberetning. Denne ble påhørt med interesse og vedtatt. Deretter ble huskomiteens årsberetning opplest ved dens sekretær P. Munksgaard, og dens regnskap ved M. Berg Thomassen. Begge ble enstemmig godkjent.

Klubbens hovedregnskap ble framlagt i revidert stand og opplest av kassereren Eivind Wirsching. Han refererte likeledes regnskapet for fondene. Regnskapene ble godkjent og styret og kasserer fikk decharge.

Styret framla sitt budgjettsforslag, og foreslo herunder å forhøye medlemskontingenten for innenbys medlemmer fra kr. 10.— til kr. 15.—. Dette vakte en del diskusjon og saken ble satt under avstemning. Resultatet herav ble at kontingenten ble bibeholdt og at eventuelt underskudd blir å dekke av reservefondet.

Styret hadde også framsatt forslag om visse statuttforandringer for «Det Filatelistiske Fond», og disse ble vedtatt med et par forandringer.

Deretter gikk man over til valg. Dette resulterte i at formannen Sigurd B. Johnsen ble gjenvalgt. Likeledes ble 1. sekretæren O. Jarl Hansen gjenvalgt, mens Arne J. Hansen ble innvalgt som 2. sekretær.

Som supleanter ble gjenvalgt P. Munksgaard og Caspar von Cappelen Smith. Bibliotekaren J. I. Hansen, revisoren K. J. Syvertsen og arkivaren Sigurd B. Johnsen ble likeledes gjenvalgt.

Til fest- og turkomite ble valgt: A. T. Arntzen, Th. Benestad og Arne J. Hansen.

Den fungerende huskomite hadde bestemt framsatt seg gjenvalg, og som ny ble valgt: Arne J. Hansen, Eivind Wirsching og Nils Eriksen.

Dermed var generalforsamlingen slutt og man gikk over til å avvikle møteprogrammet. I salongene var der dekket med smørbrød, kaker og kaffe, og formannen ønsket alle velkommen til bords. Den deilige mat smakte utmerket, og man hygget seg ved bordene en times tid.

Formannen grep så ordet og rettet en takketales til den avgåtte huskomite. Den fratrådte nu etter å ha fungert i 6 år og hadde gjort en stor innsats for klubben. Som en liten påskjønnelse for innsatsen overrakte formannen hver av komiteens medlemmer, P. Th. Lund, P. Munksgaard og M. Berg Thomassen en nydelig blom-

sterbukett. Komiteens formann P. Th. Lund takket for oppmerksomheten og uttalte at man alltid ville stå til disposisjon med de erfaringer som var høstet når den nye komite nu trådte til.

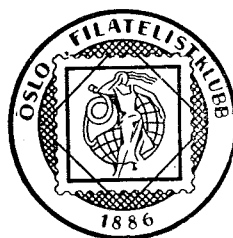
Til inntekt for aftenens utgifter ble der loddet ut forskjellige gevinster og loddsalget gikk strykende. Hovedgevinsten — en Zumsteinkatalog 1951 tilfalt K. J. Syvertsen.

I 5 minutter serien holdt Leif K. Torjesen et underholdende kåseri om livet på moen i 1950/51.

Salgslederen framla så en rekke utvalgshafter, og til slutt ble der utdelt en rekke møtepremier. Møtet hevet ved 24-tiden.

O. Jarl Hansen.

OSLO FILATELISTKLUBB

Møte nr. 1297 ble avholdt mandag den 5. februar 1951 i Oslo Handelsstands lokaler under ledelse av formannen Arnstein Berntsen, som meddelte at rådet i møte den 22/1 enstemmig hadde valgt M. C. Rosenhavn til formann i Rådet og I. I. Jacobsen til nestformann.

Holtan refererte diverse henvendelser og smånytt og framla auksjonskataloger og bytteønsker.

Formannen redegjorde for styrets forslag om endring av statuttens § 25 med rådets konklusjon.

Styrets forslag til endring av juniorreglenes punkt 15 ble etter en del diskusjon vedtatt med akklamasjon.

Siste programpost «Filatelistisk Spørretime», en form for underholdning som ble forsøkt for første gang, ble en suksess som vil bli gjentatt senere. Formannen stilte først en del spørsmål for almen besvarelse og senere var ordet fritt for alle spørsmål i forbindelse med frimerker. I forbindelse med spørretimen redegjorde Stensdal for arbeidet med Olympia-frimerkene og meddelte bl. a. at motivet ennå ikke var bestemt.

Møtet ble hevet kl. 21.30.

Per Widerøe.

Møte nr. 1299 ble avholdt i forbindelse med den årlige generalforsamling mandag den 5. mars 1951 i Oslo Handelsstands lokaler under ledelse av formannen Arnstein Berntsen.

Formannen hadde den sørgelige meddelelse å gi, at medlem nr. 33 Adolf Assev, Skien, og nr. 10 Chr. Torgersen, Skien, var avgått ved døden og lyste fred over deres minne.

Referat fra forrige møte ble opplest og vedtatt.

Berntsen kunne meddele at klubben var blitt tildelt et Certificate of Merit på Londonutstillingen i fjor for Norgeskatalogen. Klubben har innledet samarbeid med S. F. F. Göteborg-avdelingen bl. a. med utveksling av foredragsholdere og hadde fått anmodning om å sende en mann til et møte den 20. mars. Berntsen anmodet et medlem om å påta seg dette.

Holtan omtalte den nylig besluttede Internasjonale Utstilling i København 24/3—3/4 51, og framla nye danske merker, auksjonskataloger og bytteønsker.

Ulleberg framla og omtalte den nye Lipsia-katalogen og takket for gave til biblioteket fra en anonym giver.

Møte nr. 1299 ble så ajournert og generalforsamlingen satt.

Rosenhavn ble valgt til dirigent med akklamasjon og konstaterte at generalforsamlingen var lovlig satt.

Ordet ble først gitt til formannen som leste opp årsberetningen som etter en liten rettelse ble besluttet vedlagt protokollen. Dirigenten takket styret for grei oppsetning.

Så leste formannen opp regnskapet for 1950, revisors innberetning og rådets uttalelse og knyttet sine bemerkninger hertil, bl. a. at det berodde på en bokføringsfeil at inventar var oppført i regnskapet med kr. 758.45. Kr. 375.— herav gjaldt biblioteket: den første halvdel av kjøpesummen for C. Sparlings samling som er innkjøpt.

Ordet ble så gitt fritt.

Thune-Larsen tok opp spørsmålet om ikke Husfondets midler burde overføres til en mere rentegivende plaserings enn Sparebank-vilkår. Han spurte også om det ikke ville være aktuelt i all fall fra neste år å heve kontingenten f. eks. til kr. 25.— for Stor-Oslo-medlemmer, for å sikre klubbens stilling i eventuelle vanskeligere år og eventuelt også for å kunne støtte Norsk Filatelistforbund som arbeider tungt økonomisk.

I. I. Jacobsen. Det var vanskelig å finne noen bedre plaserings som var sikker, mulighetene hadde vært undersøkt. Ang. auksjonsvirksomhetens overskudd for 1950 kunne han opplyse at årets store overskudd skyldtes oppsparte overskudd fra tidligere år som først nu var blitt overført. Det ordinære vil være fra 450 til 550 kr.

Berntsen takket Jacobsen og Torgersen for deres arbeide med auksjonene. En eventuell kontingentforhøyelse har vært drøftet i styret og den blir muligens aktuell for neste år.

Thune-Larsen anbefalte at Husfondets midler ble plasert i obligasjoner til hvilket Jacobsen meddelte at dette ifølge konferansen med fondsmegler måtte betraktes som ugjørlig for tiden.

Etter en diskusjon hvorav det framgikk at de midler som i sin tid ble innsamlet til biblioteket, egentlig var beregnet til innbinding av løse tidsskrifter, men at dette var blitt finansiert av bevilgede midler for noen år tilbake, og at disse innsamlede midler for en stor del var blitt anvendt til innkjøp mens bevilgede beløp ikke var blitt benyttet, ble det besluttet at de til Utstillings- og Propagandafondet foreslått avsatte kr. 300.—, ble overført til biblioteket ekstraordinært i tillegg til de allerede foreslåtte kr. 600.—. Derved ville de innsamlede midler være nesten inntakt og kunne benyttes ved særlige anledninger. Avsetning til Reisefordelingskasse Forbundet 1950/51, ble besluttet opprett-

holdt etter formannens redegjørelse for hvorfor dette måtte tas av et eventuelt overskudd, idet Rådets bemerkning herom bortfalt.

Grøntvedt redegjorde for hvorfor klubbattenutvalget må ha tilskudd for å kunne drive fortsatt.

Regnskapet med den nevnte forandring ble så godkjent og ansvarsfrihet meddelt styret med akklamasjon.

Formannen gikk deretter gjennom budsjettforslaget for 1951 og bemerket blant annet at representasjonsutgiftene var satt så høyt opp fordi det var besluttet å avholde et Nordisk Filatelistmøte den 26/8 i forbindelse med De-No-Fil med innbydelse av en del nordiske filatelister og hvor utgiftene skulle deles av N. F. og O. F. K. Da ingen bemerkninger framkom, ble budsjettforslaget vedtatt.

Ved valgene ble Arnstein Berntsen gjenvalgt som formann for 1951 med 51 stemmer. Thune-Larsen, Ulleberg og Holtan fikk hver 1 stemme, 3 stemmesedler var blanke og en ble forkastet. Som styremedlemmer for 1950/51 ble gjenvalgt Jørgen Stousland med 53 stemmer og W. Ulleberg med 52 stemmer. Berntsen fikk en stemme og en seddel var blank.

Som varamenn til styret for 1951 ble følgende gjenvalgt:

1. Per Widerøe, 2. Bjarne Grøntvedt, Kr. Hangeraa, Chr. Olai-Olsen.

Som revisor ble gjenvalgt G. Nygaard.

Rådets forslag til endring av statuttene § 25 på grunnlag av styrets opprinnelige forslag ble vedtatt enstemmig. § 25 lyder heretter:

Æresmedlemmer kan utnevnes for særlige fortjenester av Oslo Filatelistklubb eller for særlig store fortjenester av filatelien. Innbudte medlemmer kan opptas for fortjenester av Oslo Filatelistklubb.

Forslag om utnevnelse av slike medlemmer kan stilles av styret eller av 10 medlemmer. Forslaget forelegges i førstnevnte tilfelle rådet til avgjørelse, hvorefter styret eventuelt foretar utnevnelsen. Kommer forslaget fra 10 medlemmer, sendes det til styret, som vidresender det til rådet med sin uttalelse, hvorefter rådets avgjørelse oversendes styret.

Nåværende 4. avsnitt bli uforandret og går inn som avsnitt nr. 3.

Under «eventuelt» spurte Jacobsen om ikke skikken med «Krystallen» burde gjenopptas. Av diskusjonen som fulgte framgikk at det var visse vanskeligheter til stede, men den gode skikk burde gjenopptas.

Dirigenten rettet på generalforsamlingens vegne en takk til formannen og styret for vel utført arbeid i det forløpne år og ønsket dem alt hell i inneværende år som stilte særlige krav på grunn av utstillingen.

Generalforsamlingen ble deretter hevet og det ordinære møte fortsatte med formannens takk — til dirigenten for ypperlig ledelse, til styremedlemmene og tillitsmennene for godt samarbeid og til forsamlingen for den tillit som var vist ham ved gjenvalget.

På formannens fornyede apell erklærte Claus Daae seg villig til å reise til Göteborg og representere klubben der.

Møtet ble hevet kl. 22.55.

Per Widerøe.

Ved henvendelser til tidsskriftet
må svar-porto alltid vedlegges.

Møte nr. 444 ble holdt tirsdag 23. januar 1951 i Victoria Hotel under ledelse av formannen Bernt C. Middelthun.

Som nye medlemmer ble opptatt Søren Krogh og Alfred Berge (Bergen).

Formannen tok opp til drøftelse et spørsmål som tidligere hadde vært berørt, nemlig om å anbringe en del av klubbens midler i ubrukte merker som skulle lagres for salg til medlemmene senere.

Det ble vedtatt å innkjøpe nyere norske komplette serier av ordinære merker og minnesmerker til i alt ca. kr. 600.—. Merkene skal kunne selges til medlemmene med en serie til hver med en fortjeneste til klubben på 10 %. Merkene forvaltes av annensekretæren.

Oslo Filatelistklubb feirer sitt 65-års jubileum i år og arrangerer i den anledning en nordisk frimerkeutstilling i Oslo i tiden 25. aug. — 2. sept. 1951. Formannen gjennomgikk programmet for utstillingen som tegner til å bli en filatelistisk begivenhet. Til slutt var det som vanlig auksjon og 18 medlemmer var til stede.

K. T.

Møte nr. 445. Årsmøtet ble holdt tirsdag 13. febr. 1951 i Victoria Hotel og ble ledet av formannen Bernt C. Middelthun.

Formannen ønsket velkommen og referat fra forrige møte ble opplest og godkjent.

Sekretæren leste opp årsmeldingen.

Av klubbens medlemmer hadde Bøe, Birkemo, Frøyland og Stokka vært til stede på samtlige møter og fikk for dette hver sin gavepremie. Etter at kassereren hadde referert regnskapet og medlemmene hadde gitt desjærge for dette, takket form. kassereren for det store arbeid han hadde hatt med å stille klubbens finanser i jubileumsåret.

En gikk så over til valg av styre. Formannen Bernt C. Middelthun og kassereren Magnus Berge fraba seg bestemt gjenvalg etter henholdsvis 5 og 25 års funksjonstid.

Til nytt styre ble valgt: S. Evensen (ny). K. Thorsen, 1. sekretær (ny). A. Lindeland, varaformann (ny). S. Boye, kasserer (ny). E. Pettersen, 2. sekretær (gj.v.).

Til supleanter ble gjenvalgt Frøyland og Arreberg. Likeledes ble Schawland og Stokka gjenvalgt til henholdsvis bytteforstander og revisor. Til bibliotekar ble valgt Bernt C. Middelthun og som representanter til Forbundet ble valgt Evensen og Berge med Bjørheim som varamann.

Etter at form. hadde takket det avgåtte styre for godt samarbeid, overlot han formansklubben til den nye formann som takket medlemmene for den tillit som var vist ham ved å velge ham til formann. Han henvendte seg deretter til den avgåtte formann og kasserer og takket dem for det store arbeid de hadde nedlagt for klubben gjennom mange år.

Deretter ble ordet gitt til Borgermester Middelthun som holdt et interessant og morsomt kåseri om Macody Lund.

Til slutt var der en liten auksjon. 22 medlemmer var til stede.

K. T.

avholdt mandag den 12. febr. årsmøte i klubbens lokaler i Norrøna Kafe i Skien. Årsmøtet var annonsert til kl. 19 presis, og da formannen, Arne Hylland erklærte årsmøtet for lovlig satt var 25 medlemmer til stede.

Årsmøtets offisielle del ble hurtig og greit avviklet. Valg-

komiteens forslag gikk i det vesentligste ut på gjenvalg så vel av styret som komiteemedlemmene. De frammøtte medlemmer sluttet seg til valgkomiteens forslag, og valgene ble således intet problem. Til behandling forelå styreforslag til regler og statutter for klubbens bibliotek, analyselampe og utvalg for taksering og salg av avdøde medlemmers samlinger. Også disse saker gikk greit og hurtig unna, idet styreforslaget i hvert enkelt tilfelle ble vedtatt med noen mindre endringer. Videre var der fra valgkomiteen innkommet et forslag til endring i valgordningen og formannens og styrets funksjonstid.

Av årsberetningen framgikk det at klubben er i stadig vekst. Frammøteprosenten er stadig blitt bedre, og for siste sesong var det gjennomsnittlige frammøte 21 pr. møte. Arbeidsmøtene, eller mellommøtene, som bare forsøksvis var satt i gang, hadde meget stor tilslutning, og man besluttet å holde fram med denne mellommøte-ordning. Byttevirksomheten er betydelig større for tiden enn på mange år, et resultat av mellommøtene. Regnskapsutskriften viser et utmerket overskudd, medlemskontingenten er gått greit inn, utgiftene er ikke øket noe synderlig, så året må økonomisk betegnes som bra for klubben.

Etter de tradisjonelle ønsker og takk for utvist tillit overfor formann og styret, opplyste formannen at man innen ganske kort tid kunne innta sine plasser ved et veldekket middagsbord i Festivitetsens restaurant.

Medlemmene ble her mottatt av festkomiteen som hadde all ære av tilstelningen. Et festlig bord, god mat og korte taler fikk snart stemningen på topp, en stemning som holdt seg til langt ut i de små timer.

Referent.

SARPSBORG FILATELISTKLUBB

holdt sitt årsmøte onsdag den 14. febr. 1951.

Formannen åpnet møtet, og ønsket de tilstedeværende velkommen. Derpå leste han opp dagsordnen som ble godkjent.

Etter at sekretæren hadde lest opp årsberetningen, og kassereren regnskapet, som begge ble godkjent, gikk en over til valgene som fikk følgende utfall:

Formann: Jens Martinsen (gjenv.) 1 år. Viseformann: Georg M. Olsen (gjenv.) 2 år. Sekretær: Hj. Krogsvold 1 år (prolongert). Revisor: Jan Wessel, 2 år. Bibliotekar: Carl N. Wessel, 2 år. Byteleder: Håkon Halvorsen (gjenv.) 1 år. Kasserer: Håkon Halvorsen (gjenv.) 2 år. Ise varamann: Aug. Skarstein, 2 år.

Det ble bestemt at «2den varamann til styret» utgår, da det ikke var behov for denne stilling.

Etter at dette var unnagjort, takket formannen for året som hadde gått, og for tilliten som ble vist ham ved å velge ham nu da klubben skal feire 10 års jubileum. Han uttalte håpet om at det kommende år måtte bli et godt år for klubben, så vel som for medlemmene.

Etterpå fortalte Georg M. Olsen, som er formann i festkomiteen, hva som var gjort av forberedelser til jubileet, som skal feires på Håndverkeren den 21. april.

Tegningsfristen ble satt til fredag den 13. april og var bindende.

Møtet ble deretter hevet, og man gikk over til øl, pølser og rundstykker. Filatelister vet som regel å hygge seg, og med en pølse i den ene hånd, og et rundstykke i den andre, gikk praten livlig om alt mulig annet enn frimerker. Da flere skulle med 23-bussene, sluttet vi litt før denne tiden, med noen ord av formannen, og man spredtes hver til sitt, med et nytt minne om en kameratslig aften.

Sekr. W.

SANDNES FILATELISTKLUBB

Møte nr. 105 ble holdt i Centralkafeen Sandnes den 8. febr. 1951. Årsmøte med valg, årsmeldinger fra sekretær, kasserer og bibliotekar. Medlemstallet pr. 1/1 1951 var 28. Det nye styre fikk følgende sammensetning: Formann Hans Auresnes, (gjenv.), viseformann

Ivar Eie, (ny), sekretær Kolbein Arneson, (ny), kasserer Arne Thorsen, (gjenv.), visesekretær Thor A. Thorsen, (gjenv.), bytteleder Alfred Gilbertsen, (ny), med varamann Inge Østbø, (ny), bibliotekar Kolbein Arneson, (gjenv.), auksjonarius Hans Pettersen, (gjenv.), revisor Alfred Gilbertsen, (ny). Representant til forbundet: Formannen med sekretæren som varamann. Det ble referert styrets beslutning om å suspendere Olav Nygård som medlem av klubben.

Programmet bød på litt av hvert, det ble bl. a. holdt et par vellykkede konkurranser. Auk-sjon til klubbens nystiftede utstillingsfond hvor objektene er gaver fra medlemmene innbrakte kr. 29.— og en bløtekakeutlodning ga kr. 25.— i kassen.

Det ble servert en enkel middag med etterfølgende kaffe og kaker. Stemningen var god og de fram møtte 15 medlemmer hygget seg siden i godt lag helt til kl. 1.

K. A.

TØNSBERG FILATELISTKLUBB

holdt sitt 236. medlemsmøte i Grand Hotell den 13. februar, ledet av nestformannen, M. Hauge.

Sekretæren leste opp referat fra styremøte den 6/2, og man drøftet deretter generalforsamlingen, som ble bestemt holdt

den 7. mars i Grand Hotell med en etterfølgende torskeaften.

M. Hauge refererte Klubbens brev til Tønsberg Postkontor av 29. januar om den påklagede

maskinavstempling av frimerker, og Postkontorets svar av 9/2. Henvendelsen hadde vært forelagt Poststyret, som imidlertid ikke var stemt for å gå til noen omlegging av maskinstemplet ved det herværende postkontor, slik som Klubben ønske det.

Ordet ble så gitt til kveldens kåser, doktor Alf Blegraff, som etter noen innledende ord demonstrerte sin store spesialsamling av Norge. Samlingen som var pent og smakfullt oppsatt, fylte med sine blad 2 store langbord, og vakte medlemmenes fulle interesse utover kvelden.

M. Hauge takket doktor Blegraff for at han hadde latt samlingen legge fram, nevnte det store arbeid som var lagt ned, før resultatet forelå så nøyaktig og mønstergyldig som vi her fikk se, og han ønsket ham videre lykke til.

Møtet var meget godt besøkt: 20 medlemmer og 1 gjest.

Bj. Herlin.

DRAMMENS FILATELIST KLUBB

avholdt møte nr. 239, mandag 15/1 51 i Central Hotel.

Formannen, ing. Sverdrup, åpnet møtet med å ønske medlemmene et riktig godt år. Han ønsket våre nye medlemmer herrene Sjulsen, Aulstad, Schmith Hansen og Wetterstad samt frk. Anne Sofie Erlandsen velkommen

som medlemmer i vår klubb. Referat fra siste møte ble opplest og vedtatt. Formannen refererte skrivelse fra Dan Thune Larsen om hjelp til utarbeidelsen av håndboken i form av opplysninger av interesse som enkelte av medlemmene kunne sitte inne med. Jul- og nyttårsønsker var motatt fra mange klubber. Fra Osloklubben forelå dessuten 1 eksemplar av Norgeskatalogen for 1951 til vårt bibliotek.

Et kåseri av formannen om frimerkeutstilling-er, ble påhørt med stor interesse, og likeledes Breda Sørensens kåseri om vår påtenkte utstilling.

Klubbens bytte forstander, Hr. Torgersen, fortalte om byttevirksomhetens utvikling. Det var morsomt å høre Torgersens erfaringer på dette område.

På klubbens vegne takket formannen kåserene for deres interessante kåserier og han henstillet til medlemmene å sette opp salgshefter og levere disse til Torgersen.

Hr. Lars Sørensen tok opp spørsmålet om en hurtigere sirkulasjon av bytteheftene. Det var mange som hadde forslag som kunne rette på den sene sirkulasjon og saken vil bli tatt opp av styret.

Hr. Langerud tok opp en sak av stor interesse for medlemmene. Det gjaldt de nye frimerker som ble utsendt omkring midten av desember måned. Disse merker hadde til dags dato ikke vært å få kjøpt på Drammens Postkontor, men, sa hr. Langerud, jeg har fått dem tilsendt fra — Danmark. — Formannen lovet å ta denne sak opp med postmesteren i Drammen.

Møtet ble hevet kl. 21, men samværet fortsatte ut over kvelden med livlig salg- og byttevirksomhet.

29 medlemmer og 1 gjest var til stede.

EE.

Møte nr. 240 ble avholdt i forbindelse med det ordinære generalforsamling mandag den 12. februar 1951 i Central Hotel.

Formannen, ing. Sverdrup, ønsket velkommen hvorefter referat fra foregående møte ble opplest og godkjent.

Etter at formannen hadde referert endel innkommen post, kom han inn på spørsmålet som hr. Langerud tok opp på siste møte, nemlig om hvorfor man ikke på Drammens postkontor kan få kjøpt nye merker som utgis, fra samme dato som de er å få kjøpt på Oslo postkontor. Formannen hadde snakket med postmesteren i Drammen og denne hadde vist stor imøtekommenhet for saken, men måtte henvise til frimerkeforvalteren. Saken ble så tatt opp i Oslo, men uten resultat, og formannen henvendte seg så tilslutt til Forbundet. Det forelå svar fra Forbundet, men som et summa summarum av formannens anstregelser for denne sak, må man si at resultatet var negativt for oss Drammens-filatelister.

Sverdrup og Mandt hadde funnet en ordning som ville muliggjøre en hurtigere sirkulasjon av bytteheftene. Forslaget vil bli tatt opp med bytteforstanderen. Formannen minnet atter om Dan Thune Larsens apell til medlemmene om noen skulle ha noe stoff av interesse for håndboken.

Etter at Hr. Langerud var valgt til dirigent for generalforsamlingen, ble møtet hevet og generalforsamlingen satt med 26 medlemmer til stede.

Sekretæren leste årsberetningen for 1950 og denne ble godkjent. Formannen gav så en interessant møtestatistikk for 1950, kassereren refererte årsregnskapet og det ble gitt decharge. Formannen refererte budgettforslaget for 1951 og ingen hadde noe særlig å bemerke hvorefter det ble godkjent. Årsberetning for Stigende Fond ble godkjent, likeledes regnskap for 25 års festen. Bytteforstander Torgersen var ikke til stede, hvorfor formannen leste opp Torgersens årsberetning for byttevirksomheten. Årsberetning for biblioteket ble gitt ved Andresen og godkjent.

Frk. Larsen minnet om at junioravd. hadde 10 års jubileum til høsten. — Valgkomiteens forslag til styre for 1951 gikk ut på gjenvalg av hele styret og slik ble det også.

Styrets sammensetning for 1951:

Formann: Ing. H. Sverdrup — Viseformann: R. Breda Sørensen — Kasserer: Th. Mandt — Sekretær: Edm. Eriksen — Styremedlemmer: Asta Larsen og O. Breivik. — Varamenn: E. Langerud — Ingrid Thorsen — H. Chr. Hansen. — Revisorer: A. Andresen — Olav Olsen — Bibliotekar: A. Andresen — Bytteforst.: Sven P. Torgersen. — Styremedl. til Stigende Fond: H. C. Christoffersen — Supleant: Fr. Skipperud — Valgkomité: O. Tungesvig — K. J. Wilthil — A. Andresen — Auksjonskomite: Sven P. Torgersen — Breda Sørensen og E. Smith. Tillitsmenn for jun. avd.: Asta Larsen og Th. Mandt.

Etter avsluttet valg takket hr. Langerud for behagelig verv som dirigent og uttrykte, som sin personlige mening, at klubben hadde en stab av tillitsmenn som den måtte verne om, og hans ønske var at det måtte bli lett for det nåværende styre å få gjennomført arbeidsprogrammet for det kommende år.

Formannen takket hr. Langerud for grei utvikling av generalforsamlingen og for hans vakre ord til styret og tillitsmennene.

Det ble opplyst at vårt septembermøte i år ville bli holdt sammen med juniorene og med dem som arrangerer i anledning av deres 10 års jubileum. — Møtet hevet kl. 21 og en utlodning avsluttet aftenens program.

EE.

GRIMSTAD FILATELIST KLUBB

7. februar 1951 ble avholdt generalforsamling i klubben. 19. medlemmer møtte.

Formannen ønsket velkommen til den 10. generalforsamling. Sekretæren refererte fra siste ordinære møte og leste så opp årsberetningen. Kassereren refererte regnskapet. Årsberetning og regnskap enstemmig godtatt. Ellers ble kassereren gitt honnør for regnskapet.

Valget gav følgende resultat:

Formann: Frank W. Jensen. Kasserer: Sam O. Berge. Sekretær: Jac. Bastrup Paulsen. Varamenn: K. Kristensen, O. Blørestad. Revisor: Per Svendsen. Bibliotekar: Per Svendsen. Festkomite: P. Svennevig og A. Tveit.

Formannen takket for det forløpne år, for godt samarbeid i styre og klubb, og uttalte håpet om fortsatt godt samarbeid. Den nye formannen takket for tilliten som var vist ham og den gamle formann erklærte så generalforsamlingen for hevet.

Festkomiteen bød så på et deilig kaffebord, som ga oss en festlig stund. Deretter utlodning og frimerkebytte.

Avslutning kl. 23.00.

J. Paulsen.

NOTODDEN FILATELISTKLUBB

avholdt sitt ordinære årsmøte (møte nr. 56) torsdag den 8. februar 1951 kl. 19.00 i Biblioteket under ledelse av formannen, innkjøpssjef Rasmussen.

Klubbens årsberetning og det reviderte regnskap for 1950 ble referert ved formannen og godkjent. Etter at styrets forslag til årskontingent for 1951 var blitt vedtatt, gikk man over til valg. Formannen, Bj. Rasmussen, frabad seg gjenvalg hvorefter de foretatte valg ga klubben følgende styre for 1951:

Formann: Politimester Håkon Holmsen. Varamann: Bademester Nils Thvedt. Sekretær: Revisor Einar Waaden. Kasserer: Bokholder Paul Johansen. Varamenn: Politibetjent Sv. Svendsen og bokholder Th. Melfald. Bytteleder og arkivar: Bademester Nils Thvedt. Revisor: Disponent A. Lippestad.

Til medlem av Norsk Filatelistforbunds representantskap ble valgt Håkon Holmsen med Einar Waaden som varamann.

Den nye formann etterlyste den påtenkte utstilling. Denne var på grunn av forskjellige vanskeligheter utsatt, men arbeidet var ikke oppgitt.

Byttelederen innskjerpet bestemmelsen om løpende dagsbøter for forsent sirkulerende utvalgshefter.

Etter at en del innkommet post var referert, ble det en del salgs- og byttevirksomhet.

Einar Waaden.

Den 1. april udsendte
generaldirektoratet for post- og telegrafvæsenet

THE POSTAGE STAMPS OF DENMARK 1851-1951

udarbejdet af arkitekt J. Schmidt-Andersen.

Værket affattet på engelsk.

Papir: Dansk kunsttryk. Format: standard 210x297 mm.

Illustrationer: ca. 600 + 1 tavle med 10 farvespecimens
af FIRE R.B.S., III Thiele tryk.

Værket fås kun hæftet og kan købes ved indsendelse af **20 danske kroner** til Post-
væsenets salgskontor for frimærkesamlere — Bernstorffsgade 32, 1, København V.

GENERALDIREKTORATET FOR POST- OG TELEGRAFVÆSENET — KØBENHAVN V.

Samler-annonser.

PRIS PR. LINJE KR. 0.75, MINIMUM KR. 4.00.

Sverige Skilling banco kjøpes. Kan også tilby
byttemateriale.

Aage Biering, Riisalléen 34, Slemdal, Oslo.

För 100—500 frimärken från Norge, Sverige,
Danmark, Finland och Island ger jag samma
antal från Tyskland.

*Willy Hentschel, (13 a) Schwabach, Tyskland,
Sandfeldweg 14.*

Den ledende franske bytteklubb «Amorique»
søker stabile bytteforbindelser i Norge for sine
mer enn 2000 medlemmer i ca. 100 land. En
kode oversatt til 20 språk gjør det mulig å
korrespondere uten særlige språkkunnskaper.
Årskontingent kr. 5.00. Nærmere opplysninger
mot svarporto hos:

Jan Ekroll, Lærerbygget, Elverum.

Kontakt ønskes med frimerkesamlere som øn-
sker å bytte norske merker mot svenske. —
Svar til «Byte S», S. Gumælius Annonsbyrå,
Sthlm., f.v. b.

Finsk nybegynner søker bytteforbindelse i
Norge. Basis Zumstein.

*Ekonom P. Alapeuso Kajaani, Suomi
(Finland).*

Restopplaget av G. Caspersens bok «Spesial-
studium Centraltrykkeriets utgaver 1893/94
og 1893/95» til salgs for kr. 5.00 pr. stk.

Wilhelm Jenssen, Kallera, Fredrikstad.

Jeg er kjøper av Norge nr. 1 til min typesam-
ling. Har også typet byttmateriale om det
foretrekkes.

Aage Biering, Riisalléen 34, Slemdal, Oslo.

Liste over salgskontorer til samlere i 150 land
kr. 3.00. — Prisliste for Skandinavia gratis.

Odd Jansen, Trasoppgt. 3 D, Oslo.

NORGE NR. 64, Centraltr. 50 øre enkelte, par
m. v. ønskes for studier. Kjøp eller bytte med
eldre norske, f. eks. nr. 17 vm. 8. Kontakt
ønskes med «Nr. 64-studenten». — C. A. Daas,

Mog. Thorsensgt. 2, Oslo.

Svenska frimärken säljes efter AFA till 30—
70 % rabatt. Sänd mancoliseta. 300 olika 15
kr., 200 olika 9 kr., 100 olika 3 kr.

Sven Ohlson, Laholm, Sverige.

Norge nr. 1 kjøpes kontant. — Ekspertiser og
annen assistanse.

Arnstein Berntsen, Postb. 189, Blommenholm.

U.S.A. ubrukt 1930—50. Hvad mangler De?
Tilbud efter mancoliste. Berømte menn (35)
kr. 58.00. Flagg (13) kr. 8.25.

Kaj Blom, Nerievej, Hellerup, Danmark.

Dansk postforseglet kilovare — siste årgang,
kr. 17.00 + porto. Sendes også pr. postoppkr.

Odd Jansen, Trasoppgt. 3 D, Oslo.

Svenska frimärken säljes efter AFA till 30—
70 % rabatt, sänd mancolista. 300 olika 15 kr.,
200 olika 9 kr., 100 olika 3 kr.

Sven Ohlsson, Laholm, Sverige.

Oppgraverte vinger nr. 68 kjøpes.

Sivilingeniør H. Bugge, Drammen.

Grovtagget nr. 51, pl. IV, og ekstratyper nr. 67 og 77 ønskes kjøpt. Ekspedisjonen anviser.

Bedre en-ringsstempler på røde merker kjøpes. Billett merket «Samler».

Kjøper bedre U.S.A. før 1920.
Boks 53 — Drammen.

Filatelisk litteratur til salgs. Skriv etter liste, også liste over førstedagsbrev, spesielt U.S.A., og brev fra mange land. Skriv: *Tom Kallevig, Madserud Allé 33, Oslo.*

Norske frimerker. — Ekspertiser og annen assistanse.
Arnstein Bernsten, Postb. 189, Blommenholm.
Autorisert av Norsk Filatelistforbund.

Søker bytteforbindelser i Sverige, Norge, Danmark, Finnland og Island. Skriv på fransk, engelsk eller tysk. — *R. Nicolas, 29. Rue Vaugelas, ANNECY, Frankrike.*

Wanted to exchange Canadian stamps with collectors for Norway stamps. — *E. H. Bartlett, 444 Monaghan Road, Peterborough, Ontario, Canada.*

Norsk Filatelistisk Tidsskrift — koster til utlandet N. kr. 10.—.
Beløpet kan mottas i internasjonale svarkuponger — men også i ubrukte utenlandske — kurserende frimerker til nominell verdi. — Beløpet kan innsendes til *F. C. Svendsen, Bergen.*

Ønsker norsk massevare 1910/29. Mottar forslag m. pris, ev. bytteforslag på fransk, engelsk eller tysk. — *R. Nicolas, 29. Rue Vaugelas, ANNECY, Frankrike.*

Uvalg av norske frimerker sendes på forlangende. Rimelige priser. Mankoliste mottas.
Sivert Bøgeberg, Buvika.

En dansk forbindelse skriver — — —
Mange takk for Deres blad. Vet De at jeg til dato har fått 79 brev som svar på min lille bytteannonse!!! Et utmerket annonseorgan — og det beste av alt — jeg har nesten fått min Norgessamling helt komplett. —
Ikke dårlig for 4.— kroner.

Send meg Deres mankolister Frankrike og kolonier, forøvrig alle land. Lave priser. Skriv på fransk, engelsk eller tysk. *R. Nicolas, 29. Rue Vaugelas, ANNECY, Frankrike.*

Til salgs etter mankoliste: U.S.A. 1851/1927. Korrespondanse på fransk, engelsk eller tysk. *R. Nicolas, 29. Rue Vaugelas, ANNECY, Frankrike.*

SVERIGE 1855.

3 skilling banco. Et nydelig brukt eksemplar i blågrønn nyanse, med Stockholms runde stempel. Brukt på brevstykke. Litt sentrert til høyre. £ 100.

6 skilling banco. Brun-grå nyanse. Brukt vertikalt par med Stockholms runde stempel. Litt sentrert oppover. £ 60.

8 skilling banco. Olivengult, men på tykt papir. Viser tegn til «dobbel 8» variant. Vel-sentrert ekspl. med rundt stempel. £ 10.

24 skilling banco. Matt rød nyanse, brukt på brev til Paris. Merket viser brist under «SK». Litt sentrert oppover. Et meget pent eksemplar. £ 85.

Dette er bare noen objekter fra vår beholdning av de eldre svenske utgaver. Vi har et fint utvalg av *Skilling banco* i forskjellige kvaliteter og priser. Vi vil med glede sende enkeltmerker eller utvalg til påsyn til interesserte samlere mot referanser.

For alle utgaver fra Skandinavia

H. E. WINGFIELD

392 Strand, London WC 2, England.

Vi kan nå formidle abonnement
1951:

STAMPS, U.S.A. N.kr. 20.00
(3 år — N.kr. 50.00)

NORDISK FILATELI,
Stockholm N.kr. 8.50

SVENSK FILATELISTISK
TIDSSKRIFT, Stockholm, N.kr. 8.50

FRIMÆRKESAMLEREN,
København N.kr. 10.00

POPULÆR FILATELI,
Aarhus N.kr. 7.00

Send bestilling og betaling, eventuelt postgiro 692 68, snarest til

forretningsfører,

F. C. SVENDSEN - Sportsdepotet,
Bergen.

NORSK FILATELISTISK TIDSSKRIFT

Utgitt av
NORSK FILATELISTFORBUND

Redaktør: Jarle O. Stensdal,
Postboks 46, Høvik.

Forretningsfører: F. C. Svendsen jr.,
Sportsdepotet, Bergen.

Tidsskriftet sendes alle samlere
tilsluttet Norsk Filatelistforbund.

Abonnement: Innenlands kr. 8.— pr. år,
utenlands kr. 10.— pr. år.

Annonsepriser:

1/1	side	pr. gang	kr. 100.—
1/2	»	»	» 60.—
1/4	»	»	» 35.—
1/8	»	»	» 20.—
1/16	»	»	» 10.—

Bytteannonser: Kr. 0.75 pr. linje,
minimum kr. 4.— pr. gang.

Opplag: 2500 ekspl.

Bestillinger på tidsskriftet, særtrykk,
enkelte nummer samt korrespondanse
ang. annonser sendes til forretningsføreren.

Korrespondanse angående tidsskriftets
redaksjon til redaktøren.

Ved forespørsler må svarporto vedlegges.

SENF OG MICHEL

utgir nå i fellesskap årets Europa-
katalog under navnet

LIPSIA

Et begrenset antall kan antagelig
skaffes. Ordre noteres.

Fra lager leveres:

AFA Skandinavienskatalog 1951,
AFA Europakatalog 1951,
Zumstein Europakatalog 1951,
Yvert & Tellier Verden 1951.

Så snart de ankommer:

Scott Verdenskatalog 1951,
Norgeskatalogen 1951.

Noen *Schaubeck* albumtillegg 1945
og 1946—48 fremdeles på lager.

Ragnar Breda Sørensen

D r a m m e n

NORGESKATALOGEN 1951

utgitt av Oslo Filatelistklubb,
er utkommet.

Pris kr. 5.75 + porto 0.35.

Til salgs i alle frimerkeforretninger.

ALLE NORSKE FRIMERKER

kjøpes kontant. Innkjøpsliste (desbr.
1950) over brukte og ubrukke fri-
merker samt førstedagsbrev sendes
mot 30 øre i ubrukke frimerker.

ANTON HOLMBOE

Frimerker en gros.

Prof. Dahls gt. 53 B, Oslo. Telef. 55 12 25.

Medlem Norsk Frimerkehandler Forening.